

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - MAART/APRIL/MEI 2010

BELGIË - BELGIE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

Lotto

Ben jij de volgende?

www.lotto.be

Colofon

3e Jaargang nr.14
MAART 2010
vhw@handbal.be

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Linde Panis

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Gert Morlion
Bob Woelders
www.bwfoto.nl
HV Uilenspiegel
HHV Meeuwen
KHT Roeselare
Brabo Denderbelle

Coverfoto

België - Nederland
Tim Houbrechts tussen
drie Nederlanders door
Foto: Eddy Vannoppen
www.fotomakers.be

Editoriaal

Vreemde eend ...

Dan toch geen play-offs met vier Limburgse ploegen. Spelbreker van dienst is Atomix. De Haachtse club werd beloofd voor een erg constante reguliere competitie, waarin de Vlaams-Brabanders op niveau bléven presteren. Nochtans hadden ook zij onderweg met pech af te rekenen. Maar de Haachtse club bleef als een paal boven water en werd op het einde van de rit de vreemde eend in de bijt. Tot spijt van wie 't benijdt...

Slachtoffer van die vreemde eend is Sporting Nelo. De Limburgers lieten het afweten in de eindsprint naar de play-offs toe. Vooral de absolute knaller tegen de burens uit Bocholt eindigde met een sisser. Nelo faalde aanvallend, werd al gauw tot achtervolgen gedwongen, en dat moet je een ouwe vos als Bocholt-coach Gabriele Rietbroek niet cadeau doen. De ervaren Nederlander loodste zijn aanval met gemak doorheen de Nelo-defensie en bezegelde daarmee het lot van de fusieclub. Want een week later deelde landskampioen Tongeren veiligheidshalve geen geschenken uit. Geen play-offs dus voor Sporting Nelo en dat is een fameuze ontgoocheling voor spelers, supporters en clubbestuur. Meteen zetten de Noord-Limburgers alles op de beker. Dat de Final Four in het eigen vertrouwde Dommelhof wordt georganiseerd is een heuse opsteker. Lees daarover meer in dit nummer...

Wat liep er mis met onze nationale ploeg op het WK-kwalificatietoernooi? Niet dat algemeen verwacht werd dat de Belgen zich zouden kwalificeren. Maar de manier waarop onze Duivels zich tegen Estland gewillig lieten afmaken roept toch vragen op. We proberen er een antwoord op te vinden in dit nummer en gingen daarvoor te rade bij enkele insiders. Want dat er ASAP moet worden geredieerd is nogal vanzelfsprekend. In juni wacht de Belgen immers een nieuwe belangrijke uitdaging: de kwalificatieronde voor het EK 2012. Tegenstanders zijn Israël, Turkije en Luxemburg. Stuk voor stuk geen onbekenden voor onze landgenoten. België stond als meermaals tegenover deze ploegen, officieel of vriendschappelijk, én met wisselend succes. Dus... hopen maar op een glansprestatie, anders wordt het voor lange tijd erg stil rond de nationale ploeg...

De competitiestructuur krijgt een facelift. Vanaf volgend seizoen geen derde nationale afdeling meer. Die reeks ondergaat een metamorfose tot 'superliga'. Uiteraard zouden we niet in een land als België leven moesten ook hierover de meningen weer niet verdeeld zijn. Handbal Xtra ging op bezoek bij de Vlaamse derdeklassers en sprokkelde meningen van trainers, spelers en bestuursleden. Een overzicht in dit nummer.

Tot slot, de Final Four... Dé ontknoping van de Belgische Beker in een en hetzelfde weekend. Naar analogie met de Beneliga én gevestigde handballanden. Of het een succesformule wordt weten we tijdens het paasweekend in Neerpelt. Daarom: iedereen op zijn paasbest naar Dommelhof!

Cois Van Aelst

Kras Volendam wint de Beneliga 2010

De Beneliga handbal week voor de derde editie van de Final 4 uit naar Luxemburg. Daar waren goede redenen voor. Volgend seizoen zullen er immers ook vier Luxemburgse ploegen deelnemen aan deze competitie, die dus evolueert naar een Beneluxcompetitie. De bedoeling was dan ook om de Luxemburgers kennis te laten maken met het Belgische en Nederlandse clubhandbal. Met Tongeren, Bocholt, E&O en Kras Volendam waren ook de clubs paraat die de reguliere competitie in eigen land op de eerste twee plaatsen afsloten.

Het was al vanaf vrijdagavond verzamelen geblazen in het IBIS hotel aan de luchthaven van Luxemburg stad voor de Nederlandse ploegen en Achilles Bocholt, die geoordeeld hadden dat de afstand te groot was om op de wedstrijddag zelf af te leggen. De sfeer zat er daardoor al dadelijk in, want de spelers en trainers van de verschillende ploegen hebben in normale omstandigheden zelden de tijd om eens uitgebreid bij te praten en rustig 'in afzondering' toe te leven naar een belangrijke wedstrijd. Peter Portengen, de coach van E&O, scoorde dadelijk hoge ogen bij zijn spelers door het ontbijt pas om half tien te plannen. Bocholt was naar Luxemburg afgezakt met een ruime supportersdelegatie bij wie de spanning duidelijk in stijgende lijn ging: zou de club dat weekend de eerste echte prijs uit de geschiedenis van de vereniging behalen? Volendam was met minibuses naar Luxemburg gekomen, en had onderweg af te rekenen gehad met pech: een lekke band had roet in het eten gestrooid... De Luxemburgse organisatoren hadden het toernooi georganiseerd in het Centre Sportif d'Coque. Een schitterend Olympisch trainingscentrum, waarvan we in België helaas (nog) geen equivalent hebben. Het complex omvat onder meer een Olympisch zwembad, een gezellige hal voor 1500 toeschouwers en daarnaast nog een reusachtige zaal voor 5000 toeschouwers, inclusief overdekte atletiekpiste. Daar had Luxemburg verleden jaar de EK-kwalificatiewedstrijd tegen Frankrijk georganiseerd, voor een vol huis. Het zal ook daar zijn dat van 11 tot 13 juni 2010 het prekwalificatietoernooi voor het EK 2012 in Servië zal door-

gaan. België en Luxemburg werden daarvoor uitgeloot in dezelfde poule, met verder Turkije en Israel.

De wedstrijden

In de eerste halve finale haalde Kras Volendam het met 22-19 van de Belgische landskampioen. Tongeren had af te rekenen met een pak geblesseerden (Tasevski, Cauwenberghs, De Beule en Jelle Tack) maar Jos Schouterden kon wel rekenen op een uitmuntende doelman David Polfliet om 50 minuten lang kans te maken op de finale. Aanvallend werden echter te veel open kansen gemist om dat doel te bereiken.

Tongeren - Volendam: Felix Janssen

In de tweede halve finale serveerden Bocholt en E&O een schitterend kijkstuk. In een zeer geëngageerde wedstrijd liep Bocholt 60 minuten lang op de toppen van de tenen. Verdedigend vormden de mannen van Gabriele Rietbroek een blok voor doelman Ruud Hansen, hetgeen heel wat counters opleverde. Maik Onink en Patrick Langer werkten secuur af en als het niet tot een tegenaanval kwam demonstreerde Bart Lenders zijn volledige gamma shotvariëaties. De spanning was bij momenten te snijden. In die mate zelfs dat de uit de Bundesliga naar E&O teruggekeerde Erik Huizing het aan de stok kreeg met de broers Lenders, zodat ook de scheidsrechters al hun koelbloedigheid

E&O Bocholt: Erik Huizing

moesten aanwenden om de gemoederen onder controle te houden. Voor Iso Sluyters van E&O waren het zijn laatste wedstrijden voor Groen-Wit: na de Final 4 zou hij naar Spanje vertrekken om een profcarrière te beginnen. Afscheid nemen met de hoofdvogel zat er echter niet in, want Bocholt trok finaal aan het langste eind. Bij voorzitter René Werx begonnen de ogen al lichtjes te flikkeren.

De wedstrijd om de derde plaats was er een om niet gauw te vergeten. Tongeren slaagde erin om de nederlaag van de vorige dag af te schudden en ging voluit voor winst. Na een evenwichtige eerste helft namen de Belgen de touwtjes in handen. Een herboren Tuur De Preter zorgde er na de rust voor dat Tongeren constant enkele doelpunten voor kon blijven. In de slotfase liet de beperkte kern zich echter fysiek voelen en trapte Tongeren op de adem. Joris Tack liep tegen een tijdstraf aan in het wedstrijdslot en E&O profiteerde om gelijk te komen. In de laatste seconde moest David Polfliet nog alles uit de kast halen om de winning goal te voorkomen toen Huizing zijn verantwoordelijkheid nam. Verlengingen dus, voor het eerst in drie jaar Beneliga. Daarin liep Tongeren 33-31 uit, na de derde tijdstraf voor Huizing, maar Mulder en Sluyters maakten toch nog gelijk. Limburgs balverlies in de laatste se-

conden bezorgde Roggeman en Co alsnog een kater, en zo kon Iso Sluyters met de winning goal alsnog afscheid nemen in euforie: 33-34.

De finale bracht eveneens spektakel: de presentatie met spots en rookmachine was een popconcert waard, de meegerisde supporters van beide ploegen zorgden voor heel wat ambiance en zowel Bocholt als Volendam gooiden alles in de strijd. Ruud Hansen was in bloedvorm en dat was ook nodig want Volendam hield het tempo hoog, langs de Duitser Felix Janssen en de jonge junioreninternational Miedema, goed voor 6 doelpunten. Die laatste zullen de Belgische junioren ongetwijfeld ook nog tegenkomen in Slovenië, op het kwalificatietoernooi voor de U20 in april. Daar zullen de

mannen van Michel Kranzen het opnemen tegen Zweden, Slovenië en Nederland. Ondanks het feit dat Bocholt iets minder goed draaide als de dag ervoor bracht een streep van Lenders Bocholt 24-21 voor na 40 minuten: de eerste titel wenkte! Maar helaas voor Bocholt liep het daarna fout. Martijn Meij liep tegen zijn derde tijdstraf aan, Bocholt miste liefst vijf strafworpen en doelman Hansen moest toezien hoe zijn opponent Martijn Cappel plots zijn rol van superdoelman overnam. Daar waar Bocholt moest spartelen om fysiek nog mee te kunnen stak Volendam een tandje bij. Rechteropbouw Reijgersberg (7 doelpunten) bleef het Bocholtse doel bestoken met grote precisie en bij 30-33 na 60 minuten moest Bocholt de illusies opbergen. 'Dit was het verschil tussen 8 keer trainen en 3 keer trainen,' was de analyse van Martin Vlijm, de profcoach van Volendam. Minpuntje van de finale was het

enigszins miscaste Luxemburgse scheidsrechtersduo, dat niet helemaal opgewassen was tegen de taak.

Hoe gaat het nu verder?

Na drie jaar kende de Beneliga drie verschillende winnaars: Sasja in 2008, Aalsmeer in 2009 en Volendam in 2010. Geen enkele ploeg slaagde er in drie keer de Final 4 te bereiken. Dit is tekenend voor het feit dat de top in beide landen breed en gevarieerd is. In het kader van de Final 4 zaten bestuurders uit de drie deelnemende landen samen om het eens te worden over de competitiemodus voor volgend jaar. Om de kalender niet te overbelasten werd afgesproken dat er in twee poules gewerkt zal worden. Elke poule zal bestaan uit twee ploegen uit elk land. Dat geeft 4 'internationale' wedstrijden per ploeg die mits winst 3 punten opleveren (maximaal 12 punten te verdienen).

Vlnr: Frederic Geurde, Guus Hölischer, Marc Fancelli, Arsène Welter, Luc Sinner, Romain Haas, Paul Hoeijmakers en Luc Tack

Daarnaast tellen ook de wedstrijden tegen de andere Beneluxliga-deelnemers uit de reguliere competitie in eigen land mee. Die zes wedstrijden leveren elk 2 punten op in geval van winst. Ook hier zijn dus 12 punten te verdienen, of 24 punten in totaal. De twee best geklasseerde ploegen uit beide poules zullen zich plaatsen voor de Final 4 van 2011.

Handbal in Luxemburg

Na de Beneligawedstrijden op zaterdag en zondag werd telkens een halve finale van de Luxemburgse Beker afgewerkt. Zo konden ook de Beneliga-deelnemers, voor zover nodig, kennismaken met de Luxemburgse ploegen. De competitie in Luxemburg bestaat uit een eredivisie met 8 ploegen. De laatste jaren zijn er telkens 5 of 6 ploegen die met elkaar rivaliseren voor de prijzen. De steeds terugkerende namen zijn Bascharage, Esch sur Alzette, Berchem, Red Boys Differdange en HB Dudelange. De publieke opkomst was (in tegenstelling tot de Beneligawedstrijden) uitstekend voor de wedstrijden van de Luxemburgse Beker. Telkens waren er meer dan 1000 toeschouwers, die een aardig sfeertje creëerden. Bij Red Boys Differdange enkele vertrouwde gezichten: op de bank zat Goran Vukcevic, de gewezen trainer van Beyne en Initia Hasselt. In doel stond Patrick Buzaud en op het veld Omer Sehovic. De bekendste gezichten uit het Luxemburgse handbal zijn ongetwijfeld de beide opbouwers van de nationale ploeg: linkeropbouw Jeff Decker (Esch) en rechteropbouw Alain Poekes (HB Dudelange). Deze laatste, gegeerd door vele Franse clubs maar honkvast, was intussen goed voor 478 doelpunten in 85 interlands(!).

Ook de broers Mike en Tom Majerus (Berchem) zijn al jaren lang steunpilaren van de nationale ploeg. Mike Majerus, de doelman, is ook recordinternational van Luxemburg met 176 interlands.

Daar waar sommigen nog wel eens meewarig durven doen over sport in Luxemburg (nog kleiner dan België...) is alle hoogmoed misplaatst. De Luxemburgse overheid doet veel moeite om de sport te promoten en de nationale identiteit via de sport te verankeren. Alle accommodatie is gratis in Luxemburg, zowel voor clubs als federaties. De fiscale druk op arbeid ligt er veel lager, zodat het professionalisme in het Luxemburgse handbal een stuk meer nabij is dan in België. Het Ministerie van Sport betaalt er het integrale loonverlies van de internationals voor maximaal 25 dagen per jaar. Momenteel zijn er onderhandelingen aan de gang om dit verder door te trekken naar spelers die Luxemburgse clubs internationaal vertegenwoordigen in bijvoorbeeld Europese bekercups. De Luxemburgse clubs beschikken over redelijk wat financiële middelen, maar maken zich vooral sterk dat ze vrij vlot bijkomende middelen zullen vinden als ze in een sportief Benelux-project kunnen stappen. Na vele jaren rondzwemmen in een klein vijvertje snakken de Luxemburgse clubs naar nieuwe horizonten. Het enthousiasme waarmee de vertegenwoordigers van clubs en federatie aan de onderhandelingen hebben deelgenomen wijst erop dat het Benelux-verhaal een aantal nieuwe bondgenoten meebrengt die mee vooruit willen, en die moeten uiteraard mee aan boord. De groeiende afstanden en de meertalige communicatie zullen uitdagingen zijn die evenwel niet opwegen tegen de kansen voor spelers, trainers en scheidsrechters om de grenzen te verleggen en de blik te verruimen.

David Van Dorpe

Meer over het Luxemburgse handbal
www.FLH.lu

De vier Luxemburgse deelnemers aan de éérste BENELUX Liga 2010 - 2011

Knack Roeselare trakteert zichzelf op een galawedstrijd

In haar jubileumjaar stootte Handbalteam Knack Roeselare door tot de kwartfinale van de Belgische Beker. Daarin was meervoudig landskampioen KV Sasja de tegenstander. Schiervelde kreeg voor de gelegenheid bijna 400 toeschouwers over de vloer, en daarmee zette het ook sportief de kers op de taart van het 25 jarig bestaan van de West-Vlaamse club. Enkele dagen na de dubbele bekerconfrontatie ging Handbal X-tra na of het adrenalinepeil bij het Roeselaarse bestuur al weer de normale waarden bereikt had. Voorzitter en medestichter van de club Bart Coppens geeft tekst en uitleg.

8 'In de voorbereiding op de festiviteiten rond ons jubileum hebben we lang nagedacht over de organisatie van een galawedstrijd. Zou het haalbaar zijn om een wedstrijd van de Nationale Ploeg te organiseren in Schiervelde? Zouden we een grote galawedstrijd organiseren tussen twee topploegen, zoals Duinkerken tegen Sasja, Neerpelt, Hasselt of Tongeren? Uiteindelijk zijn we er niet echt uit geraakt. Als je een wedstrijd organiseert tussen twee externe ploegen is de band met de eigen club maar klein. Als je zelf wil spelen loop je het risico dat de andere ploegen het licht opnemen en met een halve ploeg komen. Daarom was ons goede bekerparcours een geschenk uit de hemel. Het was een combinatie van factoren. De ploeg draait redelijk goed dit seizoen, en we slaagden erin Hechtel (tweede nationale) en Meeuwen (derde nationale) te wippen, en in de achtste finale was de loting ons gunstig gezind. En zo verdienden we sportief onze galawedstrijd tegen KV Sasja. De mensen van Sasja waren ook zo vriendelijk ons het thuisvoordeel af te staan voor de eerste wedstrijd. We hebben heel wat persbelangstelling gehad in de aanloop naar de wedstrijd, en ook de lokale zender WTV was present. En er kwamen ook liefst 400 mensen naar de wedstrijd. Niet slecht voor een Ligaploegje, zou ik zo zeggen. We hebben heel wat ouders van jeugdspelers mogen verwelkomen die we anders nooit

zien, maar ook ex-leden en sympathisanten allerhande. De uitslag van de heenwedstrijd (15-31) geeft waarschijnlijk wel de waardeverhoudingen correct weer, maar we hebben toch goed meegedaan tot 9-11. De wedstrijd begon ook van 0-0, als we een voorgift hadden gehad konden we het misschien tot flink na de rust rekken. Je zag dat de wedstrijd echt leefde. In de weken voor de wedstrijd kwamen zelfs onze talrijke studenten die op kot zitten naar de dinsdagtrainingen, je kon de spanning zo voelen stijgen. We hebben over de twee wedstrijden tegen Sasja trouwens 19 spelers ingezet, en ze hebben ook allemaal effectief gespeeld. Dat is ook de clubfilosofie. We hadden met de basisploeg de volledige wedstrijden kunnen afwerken, en dat ging misschien enkele doelpunten gescheeld hebben, maar daar koop je toch weinig voor. Nu heeft iedereen zijn "moment de gloire" gehad. Enig minpunt is dat onze topschutter, Jurgen

Bart Coppens

Vervaele zich blesseerde in de thuiswedstrijd, en dat zijn seizoenen mogelijk voorbij is.'

Hoe verloopt jullie seizoen overigens?

'We doen het goed dit jaar. We hebben een ruime kern en we hebben een sterke reguliere competitie gespeeld. We hopen echt op promotie naar de nieuwe Superligareeks. Zoals de kaarten nu liggen is de kans groot dat we dan zowel tegen Kortrijk als Izegem zouden kunnen uitkomen. Voor ons zou dat zeker een stimulans zijn om een tandje bij te steken op alle vlak. Daarom komt de blessure van Jurgen Vervaele ongelegen, bij het begin van de Play Offs, maar in vergelijking met andere jaren hebben we nog niet te veel last gehad van blessures. Door de bekerwedstrijd is onze openingswedstrijd tegen Overpelt verplaatst, maar ik zag dat 't Noorden verloor van GBSK, en Sasja3 van Desselgemse. Dat zou erop kunnen wijzen dat Liga West dit jaar, in tegenstelling tot andere jaren, iets sterker is dan Liga Oost, wat onze kansen zou kunnen vergroten. Door het feit dat er waarschijnlijk drie Vlaamse ploegen zakken uit tweede nationale, en Kraainem zal stijgen uit derde nationale zullen er niet zo veel plaatsen zijn voor Ligaploegen in de nieuwe Superligareeks. Het wordt dus knokken tot het einde. Geert De-

schuymere krijgt nu als trainer ook de hulp van Sabri Agvir. Onze Franse speler heeft trainersdiploma's en brengt heel wat bij. Geert hoeft zich ook niet meer altijd bezig te houden met (soms) 20 man op training. Dat is op den duur niet meer efficiënt.'

'Bij de jeugd hebben we niet te klagen. De Handbal XL activiteiten hebben ons een tiental nieuwe spelertjes opgeleverd dit jaar, en die beginnen nu ook vriendjes mee te brengen. Op het toernooi in Desselgem haalden we dit weekend goede resultaten in alle categorieën. We overwegen om volgend seizoen een juniorenploeg tussen de lijnen te brengen, maar dat staat nog niet vast. Bij de dames hebben we het wat moeilijk om de kloof te overbruggen tussen de jeugd en de senioren. We zouden moeten gaan naar jeugd ploegen met alleen maar meisjes. Uit de gemengde jeugd ploegen komen dan enkele meisjes, maar die zijn te jong voor de senioren, en spartelen meestal de miniemenreeks niet door. Ze verzeilen op de bank en haken af. Maar nu, ter gelegenheid van de bekerwedstrijd, waren er twee die een tijdje geleden gestopt waren, maar nu weer zullen herbeginnen bij de senioren dames. Weeral een voordeel van die bekermatch tegen Sasja!'

David Van Dorpe

Websites: Lonely@the (lap)top?

“Het essentiële moet wel het sportieve blijven, want overdaad schaadt”

Het computertijdperk is nu ook tot in de kleinste hoekjes doorgedrongen en je kan amper nog onder de mensen komen als je geen blitse site hebt. Zeker van verenigingen – in casu handbalclubs – wordt dat verwacht. En dus beginnen in heel wat Vlaamse gemeenten enthousiastelingen ijverig met het samenstellen van een clubwebstek. Soms met heel wat briljante gedachten en nobele bedoelingen. Maar dan komen ze plots tot de vaststelling dat in het opvolgen van zo'n site meer tijd kruipt dan ze oorspronkelijk dachten. Of de ontgoocheling sluipt erin bij één woordje kritiek of bij het feit dat medewerkers hun beloftes niet nakomen en er dus niet datgene op de webstek staat, wat oorspronkelijk de bedoeling was. En dus merk je bij sommige clubs dat hun clubsite is blijven steken ergens halverwege het vorige seizoen. We surfen even door het Vlaamse handballandschap, en hadden al dadelijk een praktische tip: de contactgegevens van de persverantwoordelijke op de website zetten!

www.handbalclubwaasland.be

Bij Waasmunster is Erik Van Mele de man die alle informatie op de clubwebstek verwerkt. 'Vooral een werk van zondagvoormiddag. Verslagen maken van de zaterdagmatches, de uitslagen verwerken, het klassemment bijhouden, er kruipen zeker wel twee, drie uurtjes tijd in. Plus in de loop van de week soms nog wel een uurtje. Ik kom gemiddeld misschien wel aan één uur per dag. Soms wat minder, maar bij het begin van de competitie zeker méér tijd, omdat je alle kalenders van alle ploegen er moet inkrijgen en ook bij de start van de play-offs en de play-downs komt er wat extra werk bij kijken. Soms willen we er ook foto's of video-beelden van onze wedstrijden in brengen en dan ben je al snel een dik uur bezig om uit een wedstrijdverslag een samenvatting van vijf minuutjes te monteren.'

Maar voor Erik Van Mele primeert het interne gebruik van de clubwebsite door de leden: 'Wij proberen er het essentiële op te beklemtonen. Als je hoort wat de mensen van ons verlangen, dan is het voornamelijk om vlot te weten te komen waar en wanneer onze ploegen het volgende weekeinde spelen en op zondag willen ze daar dan ook zo snel mogelijk de uitslagen van weervinden. Dat moet volgens mij de hoofdbekommernis zijn. Ik erger mij trouwens wat aan sites die misschien heel mooi zijn, maar waar je drie dagen na de wedstrijd nog steeds geen uitslag van hun ploeg op weervindt. Dan ben je niet zo best bezig.'

Erik is tevreden over de technische ondersteuning van buitenaf, zodat hij zich kan concen-

treren op het gemakkelijk werken met tekst en beelden. 'Ik denk dat wij een overzichtelijke website hebben,' meent hij. En inderdaad: je vindt er de klassieke gegevens op terug: club, nieuws, competitie, fan-zone, club tv, sponsors, contacten, een rubriek 'wedstrijden deze week', 'uitslagen en wedstrijdverslagen'... De essentiële zaken van iedere club. Bij Waasmunster ook een rubriek 'Internationaal', die je lang niet overal terugvindt.

'Ach, misschien is dat wel meer iets voor de echte 'freaks', maar we bieden beelden aan uit Zweden, waar ze elke week zo'n vier tot zes wedstrijden 'live' uitzenden. We geven aan wanneer er op de Duitse zenders handbal te zien is. We geven het Europese programma van de Belgische clubteams en van de nationale ploegen.'

Ziet Erik nog mogelijkheden om de website van Waasmunster te verbeteren? 'Alles kan beter, maar we willen ons blijven concentreren op het essentiële. Alles gebeurt immers op vrijwillige basis en we zijn en blijven tenslotte een sportclub. Misschien kunnen we nog proberen onze sponsors beter in beeld te brengen. We hebben nu wel een commercieel hoekje op onze webstek staan, maar misschien moeten we met hen naar een soort banner-systeem zodat ze regelmatig en duidelijker in beeld komen. Maar daarover moeten we het intern nog hebben en het zal vermoedelijk ook afhangen van hetgeen in contracten met sponsors afgesproken wordt.'

www.initiahasselt.be

Bij Initia Hasselt hebben ze een steengoede routinier als verantwoordelijke voor de website bij de mannenploeg. Gilbert Vannutte is al jarenlang radiomedewerker bij de VRT, gespecialiseerd in motorische sporten en hij zag de verslaggeving op korte tijd in recordtempo veranderen.

'De tijd dat ik met een rugzak vol filmpjes uit Parijs – Dakar terugkwam, ligt al ver achter de rug. Nu druk je ergens midden in de woestijn op een knop en de foto ligt een minuut later op alle geïnteresseerde redacties. Dat maakt ook dat de snelheid van verslaggeving ongelooflijk is toegenomen. Vandaar ook dat ik snelle informatie over het handbalgebeuren als een primordiale opgave beschouw. Niet alleen op gebied van verslagjes naar de persmensen toe, maar zeker ook van verschijning op de website van Initia,' begint hij.

'Ik ga dan ook na de match vrijwel dadelijk naar huis, zodat de meeste persmensen nog voor of rond middernacht een verslagje gekregen hebben. In de loop van het seizoen zit ik toch zeker vijf tot zes uren per week bezig met de informatieverwerking. En ik doe het dan alleen nog maar voor onze mannenploeg, terwijl collega Bemelmans hetzelfde doet voor de vrouwen en we voor de jeugd ook een aantal vaste medewerkers hebben. De meesten onderschatten het werk en de tijd die je in zo'n site steekt.'

Wat zet Gilbert Vannutte allemaal op de webstek? 'Alle grote en kleine berichten, een vooruitblik met foto's, nog meer informatie dan gewoonlijk tijdens de play-offs. En we sturen dat naar alle mogelijk geïnteresseerde mensen van welke strekking of welk statuut dan ook, die er kunnen toe bijdragen om de uitstraling van de club te vergroten. Dat we morgen biefstuk eten, hoeft daar dan weer niet in te staan,

natuurlijk. Maar we kijken wel naar andere sporten als wielrennen en voetbal, hoe ze daar hun websites opbouwen en wat ze geven. We kijken ook naar clubs over de landsgrenzen en dan vind je soms goede ideeën bij handbalclubs in Frankrijk of in Duitsland. En als ik daar dan onze webstek mee vergelijk, dan vind ik dat we het – alle verhoudingen in acht genomen – niet zo slecht doen. We proberen dan ook alleen het relevante nieuws te geven.' Vannutte is ook tegen een 'forum' op een clubwebsite. 'Dat is al te dikwijls een vergaarbak van anonieme frustraties en daar is niemand bij gebaat.'

Initia Hasselt heeft wel een aantal typische rubriekjes waar de naam Initia zich goed toe leent. Zo heb je Initia-tief (het gedeelte van de supporters), Initia-actief (wat er verschenen is van verslagen, films, foto's), een rubriek Come2gether (een rubriek tussen mensen die soms niet bij de club betrokken zijn), Initia-plus (voor oudere leden, maar dat lijkt wat verward te zijn).

'Er bestaat in principe ook een Initia-tv. Maar daar zijn wat technische problemen rond. En je moet ook mensen hebben die daarvoor de technische kennis koppelen aan genoeg tijd. Ik kan tenslotte niet alles doen. Ik ben tijdens de wedstrijden ook speaker. Dan zie je plots TV-Limburg binnen komen en dan merk je dat er een sponsorbord niet staat zoals je dat zou wensen. Bij een dode tijd gauw naar beneden spurten en het goed zetten. En na de match snel naar huis. Het is voldoende zo voor mij.'

Initia Hasselt beschikt ook over een grote resem kleinere en grotere sponsors. Sommige zie je wel op de banner opduiken, andere niet. Discriminatie? 'Nee, hoegenaamd niet. Maar sommigen willen wel sponsoren, maar ze staan er niet op dat ze ook telkens op de banner verschijnen. Wij respecteren uiteraard ieders keuze.'

Wat we in de toekomst nog willen verbeteren? Ach, veel hangt af van de beschikbare mensen. Videobeelden van de wedstrijden zou mogen, maar weer hetzelfde: wie monteert het en wie zet het op de webstek? Ik vind het nog altijd belangrijk dat de wedstrijd aangekondigd wordt en dat er zo snel mogelijk een uitslag en een verslagje volgt. Dat is essentieel. En als je kijkt naar het aantal keren dat we aangetikt worden, dan denk ik dat we heel tevreden mogen zijn.'

www.sporting-nelo.be

Misschien wel de beste website van de hoogste mannenafdeling treffen we aan bij Sporting Neerpelt-Lommel. Met Gert Morlion, die bij HCA Lommel al zijn visitekaartje afgaf, deed Sporting een goede transfer. Hij heeft bij de fusieclub het webstekgebeuren in handen en zorgt voor een aantal originele, creatieve onderwerpen. Al worden ze misschien nog niet allemaal optimaal benut, zo weet ook Gert Morlion:

'Er staat inderdaad een vrij unieke rubriek 'ticketing' op. Die werkte vorig seizoen uitstekend met 'Ticket4you' bij Lommel, maar dat is er dit seizoen niet van gekomen. We hopen dat volgend jaar met de steun van 'Ticket4you' opnieuw in te voeren.

We hebben een rubriek 'columns' voorzien van Johannes (Jo Delpire) en Cornelius (Douven). Die verschijnt naar goeddunken van de trainers. Het was de bedoeling dat zij regelmatig een item aanbrachten, maar die mensen hebben natuurlijk nog een berg andere dingen rond het hoofd, zeker als je – zoals Douven – ook nog jeugdcoördinator bent. Een goed idee op zich en we hadden het graag zien gebeuren

door twee mensen die midden in het clubgebeuren zitten en niet door goede schrijvelaars rond de club.

We hebben ook een regelmatige rondvraag, een poll. Begin maart stond er als vraag op waar we versterking nodig hadden. Misschien klinkt dat als een kritische vraag, maar we hebben de laatste maanden toch allemaal kunnen zien, waar hem het schoentje wrong. Dus zo kritisch vond ik dat nu ook weer niet en bovendien gaan wij 'moeilijke' vragen niet uit de weg.'

Voor het overige vind je op de website van NeLo de klassieke onderwerpen van elke club. Hoe gaat Gert te werk bij het samenstellen en hoeveel tijd steekt hij erin?

'Vooral in de voorbereiding kruipt heel veel werk. Wat wil je er precies hebben inzitten en heb je daarvoor de mensen om dat constant op te volgen. Ik kom toch wel aan een uurtje, soms twee uren per dag. Je moet tenslotte ook alles updaten. De taakverdeling is dan ook dat ik alles op de site zet, omdat er nog een bepaalde technische kennis vereist is bij sommige bewerkingen. De korte nieuwsjes zet ik er zelf

elke week op. De wedstrijdverslagen komen van mezelf of van Diederik Stollman, terwijl er voor de derde ploeg en voor de juniore spelers zijn die een wedstrijdverslag doorzenden. Ik vind het positief dat spelers dat doen en dat ze op die manier tonen dat ze inzicht hebben in de manier van spelen.

Gekleurde verslaggeving? Dat durft wel eens gebeuren, ja! Ik probeer zo veel mogelijk objectief te blijven en soms wacht ik tot een uurtje na de match om het allemaal een beetje te laten afkoelen, maar anderzijds mag er in een eigen match toch wel een tikkeltje subjectiviteit zitten, vind ik. Zo lang het maar niet overdreven is.'

Bij Neerpelt-Lommel hebben ze dan weer wel een Forum. Maar een gecontroleerde vorm van 'forum'. 'Het werkt een beetje zoals Facebook. Je moet je eerst aanmelden als lid. En dan kan je vrienden maken of kan je bepaalde onderwerpen aankaarten. Wij willen er wel controle over behouden, zodat het 'deftig' blijft. Maar eigenlijk hebben we nog nooit vermaningen moeten uitdelen, laat staan iemand tijdelijk of definitief schorsen. Ik heb de indruk dat het handbalwereldje een nogal gesloten groep is, waar ze aan de toeg misschien wel een aantal pittige zaken bespreken, maar die zelden of nooit op een webstek zetten. Ons 'forum' wordt alleszins heel weinig gebruikt.'

We zagen bij NeLo ook de rubriek 'laatste videobeelden' opdoemen, met daaraan gekoppeld de onderafdeling 'meest bekeken'. Bij die laatste reeks staat de komst van Ivan Kopljak (daterend van begin september 2009) momenteel nog altijd als meest bekeken onderwerp. 'Tja, een nieuwe speler wekt altijd wel nieuwsgierigheid, maar misschien zouden we die beelden er na een tijdje moeten afhalen. De teller tikt natuurlijk goed als er nieuwe video's verschijnen en daar moeten we in de toekomst zeker ook nog aan werken en regelmatig de bestaande opnames verversen. Wat wij nog wel doen – en waar eigenlijk door de pers weinig gebruik van gemaakt wordt – zijn de persbabbels van de coaches na onze thuismatches. In Neerpelt kan dat op het intern circuit rechtstreeks gevolgd worden. Dat zorgt toch voor een meerwaarde bij supporters en sponsors in onze VIP-ruimte en daar buiten. Regelmatig staat er ook een interview met een speler op. Wat de banner betreft met vlot wisselende sponsors, hangt het er gewoon van af welke sponsors dat ook in hun contract opnemen. De

anderen komen dan niet op de banner.'

Gert Morlion – die ook jarenlang de website van voetbalclub Lommel beheerde en die zag uitgroeien tot een groep met een achttal medewerkers – zorgt er ook voor dat alle gegevens over de handbalclub ook bezorgd worden aan een internetgazet uit de streek. Bovendien barst Gert nog van de nieuwe ideeën, die echter niet altijd in realiteit kunnen omgezet worden.

'Ik droom er b.v. van dat wedstrijden rechtstreeks kunnen uitgezonden worden, maar zolang niet alle zalen zijn uitgerust met een aangepaste internetaansluiting, kan dat niet. Misschien staan er ook iets te veel onderwerpen op onze website. Die moeten we eruit halen. Als de columns niet in grotere getale verschijnen, mogen ze afgevoerd worden, maar je kunt die mensen ook niet verplichten om ze te schrijven. We zijn intussen wel bezig om een webteam op te leiden, zodat we de taken nog beter kunnen verdelen.

Eigenlijk is het onze bedoeling om met onze website ook mensen van buiten de club te bereiken. Ik probeer dan ook met de andere clubs te overleggen hoe we onze onderlinge sites beter gestructureerd kunnen maken, maar ook daar kruipt tijd in en mensen die daar de tijd voor willen maken. Maar als we meer aandacht willen verwerven in de media, moeten we daar zelf aan werken.'

Neerpelt-Lommel beschikt nog over een laatste snuffje: de interne communicatie.

'Wij hebben inderdaad een eigen internetapplicatie binnen het bestuur. Op die manier kunnen we iedereen tegelijkertijd informeren over de opvolging van bepaalde sponsoringovereenkomsten, wat er nog moet gebeuren, wie wat doet... Daar zitten de vaste mailinglijsten in en ook de uitnodigingen voor onze diners worden langs deze weg vastgelegd. En ik kan zeggen dat van deze interne communicatie gretig gebruik gemaakt wordt.'

Marcel Coppens

Limburgse firma levert video-analyses in het handbal

Het EK handbal is in ons land vrij onopgemerkt voorbijgegaan, hoewel Frankrijk uiteindelijk zorgde voor een ongelooflijke prestatie: nadat de Fransen wereldkampioen en Olympisch kampioen werden, slaagden ze erin om ook Europees kampioen te worden. Een drieslag die zelden in de handbalgeschiedenisboeken voorkomt. Maar ook voor een Limburgerwaren het drukke dagen, want Dimitri Huygen van SportVAS was drie dagen in Oostenrijk tijdens het EK, maar van de matches heeft hij niet veel gezien, omdat hij druk in de weer was om video-analyses te maken van de wedstrijden en ze aan te bieden aan de Europese Handbalfederatie (EHF).

Dimitri Huygen - niet te verwarren met ex-international Diethard Huyghen - speelde zelf ook wel handbal in het Hasseltse, maar op een bescheiden niveau, geeft hijzelf toe. Wat niet belet dat hij oog had voor nog onontgonnen mogelijkheden in deze sport. Op gebied van analyses van wedstrijden en scheidsrechters is er in het handbal nog wel wat werk aan de winkel.

'Wij hebben op het EK getoond welke mogelijkheden er bestonden. Zo werden op verschillende plaatsen de prestaties van de scheidsrechters geanalyseerd en doorgestuurd naar het hoofdkwartier van het EHF in Wenen, zodat de scheidsrechters vier uur later reeds konden bekijken wat hun plus- en minpunten waren tijdens de wedstrijden.'

SportVAS wil op die manier ook meewerken aan de opleiding van scheidsrechters, precies door die video-analyses. We kunnen daar een databestand van aanleggen en beelden tonen van hoe het moet (of niet moet) aan scheidsrechters in opleiding. Dat kan blijven dienen voor intern gebruik. De mogelijkheden zijn echter uitgebreider. Ook qua spelsystemen of spelersanalyses zijn de videobeelden bruikbaar. Hoe zit een goede 3-2-1-verdediging in mekaar? Welke schijnbewegingen hebben topspelers als een Karabatic in huis.'

De mensen van SportVAS kregen ook de gelegenheid om op het topcoaches-seminarie in Wenen de coaches toe te spreken en hen een demonstratie te geven van hun mogelijkheden.

'Er kwamen 120 handbalspecialisten uit heel Europa luisteren en kijken hoe we bepaalde fases konden analyseren. Je kan b.v. in een wedstrijd alle reddingen van de doelmannen analyseren om te zien op welke punten hij sterk of minder sterk is. Je kan ook aantekeningen aanbrengen bovenop die beelden, wat het voor coaches zeker interessant maakt.'

En dus kunnen we eigenlijk ook per speler, individueel, een positieve en negatieve scouting meegeven. Plus ook voor die spelers een visueel inzicht in hetgeen ze goed of minder goed doen. Want je kan het tien keer uitleggen aan een speler, pas als hij het ook ziet op beeld, beseft hij beter wat van hem verwacht wordt.'

Ook in de Belgische competitie krijgt het systeem van SportVAS stilaan aanhangers. 'Hasselt en Tongeren gebruiken het. Ook op de BeNeLiga-finales werd het systeem gehanteerd. Zo scoorde de topschutter van Volendam in de eerste wedstrijd elf keer, terwijl hij - na zo'n video-analyse - in de tweede match nog maar aan twee doelpunten kwam.'

Huygen heeft maar één doel: 'Gewoon bewijzen dat wij de beste zijn. Daarom ook hebben we met het EHF een overeenkomst tot eind 2012. En dat is geen sponsoring, ze betalen er ook voor. Wij vinden ons systeem ook niet bijster duur: 2000 Euro voor drie jaar. Er wordt in veel clubs meer geld uitgegeven voor minder succesrijke zaken.'

Meer info: 011/301337. **Marcel Coppens**

**Live handbal op CANVAS op zondag 21 maart
14u30 Achilles Bocholt - U. Tongeren**

HANDBALL!
Kempa

OUR BALL

www.handbalshop.be
de.pivot@telenet.be
0496 584 572

www.kempa-handball.be

Nucleus Competition Profile

Met beide voeten op de grond

De kater verwerkt, nu lessen trekken

In Januari werd de nationale ploeg kansloos uitgeschakeld in het kwalificatietornooi voor het WK 2011 in Zweden. Een goede maand na de dreun (20-30) in de openingswedstrijd tegen Estland, nummer 24 op de Europese ranking, klopten we even aan bij bondscoach Boro Golic voor een analyse. Hoe beleefde de bondscoach het kwalificatietornooi en de aanloop ervan? Waren de waarnemers te optimistisch? Zijn we ons niet meer bewust van onze echte plaats in Europa omdat onze clubs Europees amper nog inschrijven?

“Het uitgangspunt voor dit kwalificatietornooi was uiteraard anders dan dat voor de EK kwalificatie van verleden jaar. Toen was het van bij de loting duidelijk dat er voor België niets te rapen zou vallen: IJsland, Macedonië en Noorwegen zijn sowieso veel te sterk. Enkel tegen Estland waren er kansen, de andere wedstrijden waren voor de eer en konden relatief ontspannen worden aangevat. Die waren ook voor de tegenstander niet zo belangrijk, omdat het de resultaten uit de onderlinge duels zijn die de doorslag geven. Bij het voorbije WK kwalificatietornooi waren de waardeverschillen iets minder uitgesproken, en dat brengt druk met zich mee. Met die druk moet je omkunnen. Ik begrijp het voorafgaandelijk optimisme dan ook wel: een nieuwe bondscoach, thuisvoordeel, tegenstanders die iets minder hoog op

de Europese ladder staan.... Ik voelde er dan ook niets voor om de onheilsprofeet uit te hangen. Het zou erop geleken hebben alsof ik mezelf op voorhand aan het indekken was, en ik wilde de spelers ook vertrouwen geven. De voorbereiding was goed en niet goed. Op het eerste tornooi in Luxemburg, tegen mindere ploegen, heb ik stevig geroteerd. Dat was kennismaken. Tijdens de twee stages waren goede dingen te zien, maar met individueel zeer wisselvallige prestaties. In de laatste minuten werd telkens een goede positie uit handen gegeven. We moesten Minsk en Duinkerken een gelijkspel toestaan, en Oekraïne (weliswaar met een onvolledige ploeg) kon ons op het einde nog kloppen. Ook dat was niet echt goed voor het vertrouwen. Het wijst op het gebrek aan een echte “patron”, iemand die de bakens

uitzet. Kampioen zijn van de vriendenmatchen is geen doel op zich. Ze verliezen ook niet natuurlijk, maar écht vertrouwen tanken gebeurt door de manier waarop. Een ploeg moet een zeker gezamenlijk verleden hebben om op terug te vallen. Pas dan kan je leren.’

Realisme

‘Daarbovenop moet je ook wat jezelf betreft realist zijn: Nederland kan terugvallen op een reservoir aan spelers die als prof leven in het buitenland en zowel fysiek als qua ervaring superieur zijn aan onze spelers. In het hedendaagse handbal heb je misschien nog één kans op tien om te winnen in dergelijke omstandigheden: als alles meezit en iedereen zich overtreft, en bij de tegenstander alles tegenzit. Ook Estland is hoger in te schatten als België. Hun spelers in het buitenland, zoals Lepp of Patrail, zijn dragende spelers bij hun club. Daarom is het voor ons jammer dat bij voorbeeld Bram Dewit in zijn club te weinig aan spelen toekomt. Hij was degene die voor ons druk kon uitoefenen op een defensie. Maar je zag duidelijk dat hij wedstrijdritme mist en eigenlijk nog beter kan. Dat hij zich bliesseerde voor de wedstrijd tegen Nederland was bijkomende pech.’

‘Ik betreur geen van de keuzes die ik gemaakt heb: de spelers die ik gebruikte waren de best beschikbare jongens van het moment. Maar we waren de mindere, zowel in aanval als in verdediging. Het begint bij de fysieke mogelijkheden van onze spelers en de conditie. Ik had een aantal jongens die bij hun club in een dipje zaten, zoals David L’Hoest en Nicolas Havenith. Maar ik had geen alternatieven voor hen, want op dat niveau heb je nood aan jongens met gestalte. Dat Nicolas in Letland uitviel met een rugblessure heeft ons pijn gedaan, want hij bracht de internationaal noodzakelijke kilo’s en centimeters. Kristof Van Wezemaal was nog maar net begonnen aan een stijgende vormcurve. Hij is pas helemaal opengebloeid bij Hasselt kort na de campagne. Wat die fysieke mogelijkheden betreft: daar zullen we in de toekomst nog meer aandacht aan moeten besteden bij de selectietesten voor de topsportschool. De groeipredictie en de lichamelijke mogelijkheden zijn belangrijke elementen voor het internationale handbal, en daar gaat het toch om voor een topsportschool.’

Europese standaard

‘De Belgische spelers zijn over het algemeen ook te braaf in verdediging naar internationale normen. In het wedstrijdbegin legt een

België - Estland: Ivan Kopljar probeert Dino Thiam te bereiken.

België - Nederland: Patrick Langer in duel met Matthijs Vinck.

18

ploeg zélf de lat van het toelaatbare op een bepaald niveau, misschien nog meer dan de scheidsrechter. Wie binnen de ploeg over die algemene lijn gaat loopt eerst tegen een gele kaart of een tijdstraf aan. En wat zien we? Wij leggen die lat zo laag dat de jongens die iets harder verdedigen, zoals een Tim Houbrechts, meteen in het oog springen. Terwijl Tim misschien de enige is die op internationaal niveau verdedigt. Maar dat kan je niet op enkele trainingen veranderen, dat is in functie van het niveau waarop je regelmatig speelt. Daarom vind ik het jammer dat de Belgische ploegen minder en minder deelnemen aan de Europabeker. Je ziet dat de spelers het contact verliezen met de internationale standaard. Daarom moeten we ook absoluut die Beneluxliga verder uitbouwen. Op de Final 4 in Luxemburg zag je ook al het verschil tussen de Nederlanders en de Belgen. De Nederlanders verdedigen harder, zelfbewuster, arroganter, maar dan in de positieve zin: hier staan we en je komt er niet voorbij. En zij staan allemaal op dezelfde lijn. Bij Bocholt steekt Philip Lenders er iets bovenuit, en hij vangt de progressieve bestraffingen.'

(R)evolutie

'In de nieuwe geopolitieke omstandigheden in Europa, met het uiteenvallen van de Sovjetunie en Joegoslavië, zijn er heel wat subtoppers en toppers bijgekomen. Het is dus logisch dat België een aantal treden gezakt is op de internationale ladder. Al die ploegen uit "nieuwe" landen, zoals Macedonië, Slovenië, Bosnië, Oekraïne of Wit-Rusland hebben een basis in de nationale ploeg van spelers in buitenlandse profcompetities. Ik heb stellig de indruk dat alleen in Rusland en België de spelers niet naar het buitenland trekken. Maar in Rusland heb je wel enkele professionele topploegen. Op dat vlak zou een revolutie in België welkom zijn. Ik denk dat de eerste club die in België semi-professioneel of professioneel gaat werken de prijzen zal binnenhalen, en de andere clubs zullen moeten volgen. Maar een evolutie zou ook al goed zijn, al zal die dan gepaard gaan met het vertrek van spelers naar het buitenland. Op dat vlak kan ik de analyse van Jos Schouterden (zie kaderstukje, n.v.d.r.) enkel bijtreden. Let op, in Frankrijk is ook niet alles van de ene dag op de andere gebeurd. Eerst zijn er buitenlandse proftrainers gekomen in de clubs, dan werden ook Franse trainers

professioneel, verder trokken enkele spelers naar Duitsland, zoals Richardson, Stoecklin en Volle, tenslotte werden ook de spelers in Frankrijk beroepshandballers. En dan gaat de bal aan het rollen, want vele beroepshandballers worden later proftrainers, voor de clubs of in de Centres de Formation. Een sneeuwbaalefecct, inderdaad...'

'Iedereen moet zich ervan bewust zijn dat België een klein en versnipperd land is. Handbal is hier bovendien een nevensport. Als dan ook nog eens de helft van de potentiële internationals bedankt voor de nationale ploeg moet je ook niet dagdromen. Daarom zullen we moeten proberen de obstakels één voor één weg te nemen, zodat België zich al minstens op ware sterkte kan meten met het buitenland. Profspelers hebben al geen problemen om mee te gaan met de nationale ploeg. Dan is de overdreven belasting die ze hebben door de combinatie werk-sport ook weg. Zolang de spelers echter niet professioneel worden moet je steeds proberen barrières op te ruimen, zoals verstandige kalenderplanning, regelingen treffen met de werkgevers van de spelers, onderhandelingen met de overheid van ambtenaren of leraren over een statuut dat hen faciliteiten biedt. Ik vind het nogal pijnlijk dat een speler die in het onderwijs staat anciënniteit riskeert te verliezen omdat hij zijn land vertegenwoordigt op een weekdag, en dus ongewettigd afwezig is op school als zijn directeur geen oogje dichtknijpt. De overheid moet ook niet alleen sportcultuur hebben op het ministerie van sport hé!'

Missing link

'Als ik Bart Lenders bezig zie in de competitie, of nu recent in de Beneliga Final 4, ben ik droevig voor België dat hij niet voor de nationale ploeg speelt. Een schitterende speler, die ook heel wat capaciteiten heeft die we net missen

bij de nationale ploeg: een leider op een cruciale plaats, een atleet met shotkracht en shotvariatie, die het spel kan kalmeren en recht door kan gaan in plaats van lateraal. Hij trekt makkelijk twee verdedigers naar zich toe en creëert ruimte voor zijn medespelers. En hij weet verdraaid goed de pivot staan. Hij is ook geen doetje, want ik kan je verzekeren dat hij een en ander incasseert op een wedstrijd. Maar goed, ik roei met de riemen die ik heb, en maak er het beste van. Ik ben blij met de evolutie bij jongens die een inspanning leveren om naar de ochtendtrainingen te komen. We zullen de voorbereiding op het toernooi in Luxemburg lichtjes anders aanpakken. We zullen vanaf het einde van de competitie -en dat is toch een maand voor het toernooi- meerdere keren per week 's avonds centraal trainen. Ik weet uit ervaring dat het anders moeilijk is voor die jongens om in het juiste ritme te blijven: voor de ploegmaats is het seizoen gedaan, en die willen wat afbouwen. Dat kunnen de internationals zich niet permitteren met een dergelijk toernooi voor de boeg. Want we spelen met onze toekomst: geen winst in dit prekwificatietoernooi betekent geen wedstrijden met inzet tot einde 2011. Net het jaar dat handbal sporttak in de kijker is, dat wil ik niet op mijn geweten hebben!'

David Van Dorpe

19

Analyse

Jos Schouterden is lid van de Topsportcommissie van de VHV, trainer van landskampioen Tongeren, medebezieler van de Topsportschool en gewezen bondscoach. Hij lijkt dus goed geplaatst om ook even zijn licht te laten schijnen op de evoluties op het hoogste niveau in ons herenhandbal. Boeren we achteruit? Tien jaar geleden hielden we veelal gelijke tred tot rond de 50ste minuut, en dan was de kaars uit, nu was het vanaf minuut één alle hens aan dek.

'Goed, maar het is niet alleen een kwestie van uithouding. Er is ook de basiskracht en fysieke constitutie van spelers. Vijftien jaar geleden had je met jongens als Catteeuw, Dzafic, Delpire of Huyghen toch wel enkele stevige kerels in de achterlijn. Die zijn er nu te weinig. Je begint de wedstrijd met op alle posities 20 kilo minder en dat laat zich natuurlijk van meet af aan gevoelen. Wij, trainers op alle niveaus, moeten ook allemaal meer aandacht hebben voor basistechniek. Als ik zie op welke manier er ook op het hoogste niveau bij ons nog passes gegeven worden, moeten we ons vragen stellen.

Ik heb ook gedurende dertig jaar geloofd dat de omgevingsfactoren bij ons een te grote invloed hebben op de spelers: de ouders zijn een remmende factor, de clubs bieden te weinig training aan, de combinatie met studies ligt moeilijk,... Maar daar ben ik vanaf gestapt: ik geloof het niet meer. Het probleem ligt bij de spelers zelf. Zij willen niet meer. Zij trekken hun staart in als bij de gesprekken het trainingsvolume aan bod komt. In Nederland gaat het momenteel heel anders. De spelers leggen druk op de clubs om het trainingsvolume op te voeren! Waarom? Heel simpel, ze willen naar de buitenlandse profcompetities, en daar moeten ze klaar voor zijn. Dat kan alleen maar als ze voldoende trainen. De Nederlanders hebben tegenwoordig 60 spelers in het buitenland (heren en dames), op diverse niveaus. Ze genieten een goede reputatie, want ze zijn gemotiveerd, goed opgeleid en niet duur. En ze maken reclame voor elkaar, ze bouwen een netwerk op. Het is geen toeval dat Iso Sluyters naar Alcobendas trekt: daar is Mathijs Vink al. Toen hij hoorde dat ze een linkshandige opbouwer zochten heeft hij de link gelegd met Sluyters, en die hoefde niet lang na te denken. Maar de Belgische spelers zullen moeten bijdraaien: de hervormingen in de speelsystemen gaan in de richting van de ploegen die veel willen trainen: 2 wedstrijden per weekend voor Beneluxliga en kwartfinale van de Beker, Final 4 in de Beneliga, Final 4 in de Beker: wie minder traint en dus conditioneel de mindere is, zal het weekend niet meer doorkomen als winnaar. De ploegen zullen dus moeten streven naar een ruimere en goed getrainde kern, wat trouwens de kwaliteit van de trainingen ook ten goede gaat komen.'

20

Afscheidsinterview met Iso Sluyters.

21

Boven vlnr: Michel Kranzen (T2), David L'Hoest, Pieter Claesen, Dino Thiam, Joris Tack, Kristof Van Wesemael, Tim Houbrechts, Sebastien Ehnevid, Boro Golic (T1), Guido Douven
Onder vlnr: Jens Lievens, Patrick Langer, Tom Robijns, Ivan Kopljar, Robbert Bogaerts, Brecht Wertelaers, Jeffrey Jacobs

“Wij hebben drie schitterende doelmannen”

2010 is een belangrijk jaar voor de jeugdselecties van de BHB. Zowel de U20 als de U18 hebben een EK kwalificatietoernooi. Dat van de jongens U18 wordt, voor de eerste keer ineen vijftal jaren jaren, in België georganiseerd. De VHV sloeg de handen in elkaar met de dynamische club uit Doornik. De Belgische jongens nemen het daar op tegen hun Oekraïense, Noorse en IJslandse leeftijdsgenoten onder de deskundige leiding van coach Alex Jacobs. Hoe kijkt hij tegen dit toernooi aan en wat denkt hij van zijn selectie?

“Laat me beginnen met het meest positieve: we beschikken over drie uitstekende doelmannen, bij wie er twee eigenlijk nog kadet zijn, wat belooft voor de toekomst. We krijgen wel drie, vier leerlingen uit de topsportschool van Hasselt, maar algemeen gezien moet er zeker nog hard gewerkt worden, zeker op fysiek en technisch vlak,” weet de bondscoach. “Door allerlei omstandigheden werd er ook vijf maanden te laat gestart: in januari 2010 in plaats van in september 2009. Dat zal uiteraard ook merkbaar zijn. Maar uiteindelijk spreken we hier toch over de selectie die in 2012 bij de -21-jarigen zal moeten uitkomen. Willen zij er ooit geraken, dan betekent dat ook dat de clubs nog hard met hen zullen moeten werken.”

Wat weet Alex Jacobs van de concurrentie?

“Het zijn natuurlijk drie serieuze kleppers. Als je weet dat het Scandinavische handbal al op een vrij jonge leeftijd met een stevige

opleiding begint, dan wordt het natuurlijk zwaar. Anderzijds merken we dat we op stages en toernooien in Denemarken, Zweden of Duitsland gewoonlijk wel mee kunnen tot 16, 17 jaar, maar dat er vanaf 18 jaar een kloof ontstaat met die landen. Enkele jaren geleden maakten we het ook nog mee tijdens een kwalificatietoernooi in Middelkerke. Tegen IJsland deden we het toen nog goed, maar we verloren zwaar van de Zwitsers, tegen wie we zes maanden eerder nog konden winnen. Zij hadden toen een intensievere werking en fysiek, lichamenlijk maakten ze het verschil tegenover onze jongens. Wij zijn ook nog niet gewend om drie dagen op rij drie zware wedstrijden te spelen. Ik vrees dat de andere ploegen dat beter kunnen verteren en dat we weer met een fysieke achterstand zullen te maken krijgen. Om dat goed te maken op termijn, zal er ook in onze clubs hard moeten gewerkt worden. In de andere landen is er een volledige scholieren- en juniorencompetitie, wij proberen met kunst- en vliegwerk een soort competitie te organiseren. Het zijn ook altijd dezelfde clubs die goede jeugd afleveren maar die achteraf wel leeg gekocht worden. Ik vind dan ook dat er vanwege de bond ook meer mocht verplicht worden. Waarom geen juniorenploeg bij elke ploeg uit de hoogste afdeling verplicht maken? Dan moeten een aantal clubs extra investeren in jeugdwerking in plaats van in het weglokken van de spelers van een ander.”

Hoe ver hij met de Belgische U18-ploeg zal geraken tijdens het toernooi in Doornik weet

Vlnr Boven: Jasper De Pillecyn – Florian Glesner – Glenn Boonen – Jasper Mendes – Xander Jackers – Jochen Stulens
Rwandy Kayemba – Nicholas Plessers – Robin De Beuckeler
Vlnr Beneden: Devisch Julien – Sam Theyssen – Loic Beckers – David Denert – Stephane Geradon – Mathijs Ruben
Nemanja Kostic – Jeroen Carpentier

Alex Jacobs zelf nog niet goed. ‘Wij hebben nog maar een drie-, viertal trainingen gehad. Er zit zeker talent in deze lichter, maar pas op stage kan je beter zien wie er karakter heeft. Er zijn al meer talenten verloren gegaan omdat ze niet genoeg werkten, dan dat iets minder getalenteerde spelers toch doorstootten

omdat ze er harder wilden voor werken. Het is een beetje vroeg om dus nu al doelstellingen voorop te zetten, buiten het feit dat we in de toekomst over een stel goede doelmannen zullen kunnen beschikken. En dat opent alleszins toch al een beetje perspectieven,’ weet de bondscoach.

Marcel Coppens

Bijkomende Belg in het buitenland?

Via het netwerk van bondscoach Boro Golic bereikte het bericht de VHV dat bij Torcy, een voorstad van Parijs, een getalenteerde linkshandige jongen speelt met een Belgisch paspoort. Alex Jacobs en Boro Golic trokken dan ook op een zondagmiddag naar Parijs om de speler in kwestie, Simon Linze, te scouten. Torcy ontving in de topper uit de reeks de andere ongeslagen ploeg, Massy Essonne. Dank zij een 39-31 overwinning plaatste Torcy zich voor de nationale eindronde. Simon Linze kreeg een goed rapport van de bondscoach en zal uitgenodigd worden voor de Paasstage van de U18.

BHB Jeugdselecties

Grote afspraak nadert voor de Junioren (U20)

Hoe zou het intussen gaan met de juniorensselectie van Michel Kranzen? Zij spelen in april hun kwalificatietoernooi voor het EK 2010 in Slovaakse. Plaats van afspraak is het dorpje Potcetrtek (zeg dat eens vijf keer snel na elkaar...) in Slovenië. De tegenstand is niet van de poes: met Slovenië, Zweden en Nederland troffen de Belgen de nummers 1, 3 en 6 van de afgelopen European Open, waarop de Belgen zelf 9de werden. Maar kansloos zijn de Belgen niet, want geen van de andere deelnemers was overigens gelukkig met de Belgen in de poule.

De ploeg trok midden februari op stage naar Portugal, en speelde in Resende tegen de junioren en de senioren van de Portugese kampioen FC Porto. Door de blessure van Jeroen De Beule (zie ook regio Oost-Vlaanderen) en het uitvallen van Sébastien Jurdan (Beyne) en Thomas Bolaers (Istres, FR) kregen de junioren af te rekenen met een acuut probleem op de “Ko-

ningspositie”, linker opbouw, vooraf de sterkst bezette positie van het team. Komt het nog in orde bondscoach?

‘Wat mij betreft wel natuurlijk. Maar er mogen niet te veel pionnen meer uitvallen. De kruisbandblessure van Toon Habraken zullen we voelen in verdediging. Gelukkig hebben we een relatief ruime kern binnen deze generatie, maar hoe meer basisspelers we verliezen, hoe minder voordeel we hebben van het werk uit de voorbereiding. Sebastien Jurdan bij voorbeeld heeft eigenlijk nu al te veel moeten missen door allerhande blessures. De stage in Portugal heeft aangetoond dat deze groep in staat is om de richtlijnen uit de kleedkamer op het veld in de praktijk te brengen, ook tegen stevige tegenstanders. We beschikken over een degelijke en kwalitatief dubbel bezette centrale as: doelman-spelverdeler-pivot. Maar de stage toonde ook enkele lacunes aan, vooral aanvullend, waar ik hier niet dieper op in zal gaan: Handbal X-tra wordt ook in Nederland gelezen... Slovenië en Zweden zijn in april favoriet, Nederland heeft recent degelijke resultaten gehaald tegen regerend Europees kampioen Duitsland in oefenwedstrijden, maar mijn groep heeft ook al bewezen in staat te zijn verrassend uit de hoek te kunnen komen. Mentaal staan ze sterk, en iedereen zal rekening met ons moeten houden.’

David Van Dorpe

De lange lijdensweg van Jeroen De Beule

Inge Vanderheyden, directeur van KA2 Hasselt (waartoe de Topsportschool behoort), noemt hem 'een heel toffe gast, vorig schooljaar afgestudeerd als Ambassadeur van het Gemeenschapsonderwijs.' Jos Schouterden, coördinator van de Topsportschool en zijn trainer bij United Tongeren, zegt over hem: 'Een natuurtaalent. Zeer gedreven en dol op trainen.' Zijn 'ontdekker' Eddy De Vlieger noemt hem 'een ruwe diamant op sportief vlak.'

Alle drie hebben zij het over Jeroen De Beule, een 19-jarig Oost-Vlaams handbaltalent in Limburgse loondienst. Gepokt en gemazeld bij HKW Waasmunster, geschoold in de Hasseltse Topsportschool, topspeler in opleiding bij United Tongeren. Maar helaas ... langdurig geblesseerd.

'Goede vraag,' antwoordt Jos Schouterden, als we hem vragen Jeroen De Beule te typeren. 'Wat mij boeit in die kerel is zijn gedrevenheid, zijn doorzettingsvermogen, zijn focus. Als je die elementen koppelt aan zijn fysieke capaciteiten, zijn sprongkracht en zijn schotkracht, heb ik alle redenen om in die jongen te geloven. Daarom heb ik hem ook gevraagd naar de Topsportschool te komen. Hij was gek van extra trainen, hij wilde zich koste wat het kost vervolmaken, zijn komst naar de school

was dus zeker een bewuste en verantwoorde keuze.

En in die optiek heeft hij ook gekozen voor een overstap naar United Tongeren. Helaas ging hij uitgerekend op dat glorieus moment door zijn knie. Er was net een akkoord tussen hem, zijn ouders en de club. Een spijtig voorval, maar wel een zware blessure. Toen ging al een deel van die enorme verwachtingen in rook op. Maar Jeroen kennende twijfel ik er geen moment aan dat hij terugkomt. Hij werkt met dezelfde gedrevenheid aan zijn revalidatie.'

Carrièreplanning

Jeroen De Beule is een product van de gerenommeerde jeugdwerking van HKW. Hij doorliep dan ook alle jeugdreksen bij de Wase club met Eddy De Vlieger als mentor. Als jong talent wenkte al gauw de eerste ploeg. Jeroen had een ruim aandeel in de promotie naar eerste nationaal, maar studeerde intussen ook aan de Topsportschool. Een bewuste keuze in het kader van zijn carrièreplanning? 'Ach, toen ik naar de Topsportschool vertrok stond ik zeker nog niet stil bij een transfer naar een topclub,' begint Jeroen De Beule, 'Ik wilde gewoon beter worden, een completere handballer zijn, en vooral méér trainen. Maar op school begon die idee van een topclub wel te sudderen. Je leeft daar uiteraard in een ideaal handbalklimaat, onder leiding van toptrainers, samen met deelgenoten die ook ambitieus zijn en hogerop willen. Dus van het een komt het ander... Aanvankelijk was met Waasmunster naar de hoogste reeks stijgen een doel op zich. Die promotie wilde ik mee helpen realiseren. Helaas ging ik in de voorlaatste wedstrijd van de eindronde door mijn knie. Een banaal voorval, zonder gevaarlijk contact, zonder specifieke actie. Ik was nog nooit geblesseerd geweest. Ik had ook nooit het gevoel van overbelasting of zo. Nee, het was gewoon toeval...'

Maar eerlijk gezegd, op een hoger niveau spelen was op termijn wel mijn doel. Vandaar die stap naar de Topsportschool en dan afwachten wat de toekomst bracht. Hoe ik zou evolueren, hoe ik in een zeg maar professionele omkadering zou gedijen...'

HKW: ontgoocheling

In Waasmunster kon men niet lachten met de transfer van hun toptalent naar United Tongeren. 'Ze hebben zijn hoofd op hol gebracht, die overgang komt veel te vroeg...' fluisterde Eddy De Vlieger ons toe tijdens de persconferentie van de VHV in Bocholt, waar Jeroen De Beule zeg maar officieel werd voorgesteld. Nu nog kan de Wase trainer zijn ontgoocheling nauwelijks verbijten. 'Ik was vooral teleurgesteld in zijn keuze om naar Tongeren over te stappen op een moment dat ik met Waasmunster een stappenplan klaar had om naar het hoogste echelon te promoveren. Een plan waarvan hij deel uitmaakte, waarvan hij een belangrijke troef was. Maar al vroeg in 2009 maakte hij zijn overgang bekend. Dat was inderdaad een bittere ontgoocheling...'

Jeroen De Beule: 'Ach, ik begrijp die reactie wel. Ik heb tenslotte elf jaar bij Waasmunster gespeeld. Ik heb in die elf jaar een fantastische basisopleiding gehad dankzij Eddy De Vlieger. Hij heeft van mij een handballer pur sang gemaakt, hij heeft mij ook de smaak naar meer gegeven. Als je dan uitgerekend op een moment dat je voor je moederclub iets kunt betekenen naar een andere club vertrekt, heb ik begrip voor de ontgoocheling bij HKW in het algemeen en bij Eddy in het bijzonder. Eddy De Vlieger betekent enorm veel voor mij, hij heeft mij en mijn generatiegenoten gekneet en gekoesterd, hij is iemand met een geweldige verdienste voor de club. Maar wat wil je, het is zoals in een gezin: op bepaald moment wil een kind uitvliegen, op zijn eigen poten staan, zelf een nest vormen... Dat is in de sport ook zo. Je bent jong en je wil wat hé, en ik moet toegeven dat ik ambitieus ben en handbal op hoog niveau wil spelen. Daarom denk ik dat ik de juiste keuze heb gemaakt.'

Entree uitgesteld

Intussen blijft Jeroen De Beule in het sukkelstraatje achter. Wat zijn entree via de grote poort moest worden is met ruim een jaar uitgesteld.

'Ja, en dat is jammer,' zucht Jeroen, 'Eerst en vooral omdat ik de promotie met Waasmunster niet echt heb kunnen vieren. Daarna omdat ik de kennismaking met eerste nationaal compleet heb gemist. Bedoeling was van bij Tongeren eerst de kat uit de boom te

kijken, de top wat te observeren en tegen de jaarwisseling écht mijn entree te maken. Dan proberen van in mijn tweede seizoen door te breken. Die plannen werden door mijn blessure serieus in de war gestuurd, het wordt nu een kwestie van op de juiste manier revalideren. Ik was intussen in zoverre hersteld dat ik meetrainde met de groep en meteen het vertrouwen kreeg van Jos Schouterden. Maar dan ben ik in een wedstrijd van de U20 in Frankrijk opnieuw door die knie gegaan. Zonder contact. Met alle gevolgen van dien. Niet te geloven hé? Vooral omdat ik altijd blessurevrij ben geweest. Op de Topsportschool bleek ik de enige die nooit een blessure had. En dan dit...'

De orthopedisch chirurg behandelt zijn knie volgens een nieuwe methode, een ingreep in twee fasen, die uiteraard langer duurt -elf in plaats van zes maanden- maar een definitieve kans op herstel garandeert. De eerste fase is voorbij, nu is het wachten op een operatie die de kruisbanden moet herstellen. En daarna minstens zes maanden revalidatie. Dat betekent dat Jeroen De Beule niet voor 2011 kan spelen. Hoe zwaar is dat mentaal om dragen? Jeroen De Beule: 'Ik ervaar dit niet als een catastrofe. Mijn carrièreplanning schuift gewoon met twee jaar op. De doorbraak zal voor mijn 21ste zijn... Of ik erin geloof? Zeer zeker. Dit legt geen hypotheek op mijn verdere carrière. Ik probeer zo sterk mogelijk terug te komen. In Tongeren steunt men mij formidabel. Jos Schouterden staat volledig achter mij...'

En dat werd door de trainer-coach van de landskampioen met overtuiging bevestigd. 'Ik geloof echt in die speler,' besluit Jos Schouterden, 'samen met Tom Robyns behoorde hij tot de top 3 van de school. Hij moest uitgroeien in een club van eredivisie, liefst een topclub, om zoveel mogelijk wedstrijdervaring op te doen. En als hij gebruik wilde maken van extra trainingen lag het voor de hand dat hij in Hasselt zou blijven. Naar Initia gaan was een optie, maar daar zijn al zoveel jonge, beloftevolle spelers, wat zijn kansen zou hypothekeren. Vandaar de bewuste keuze voor Tongeren. En daar hebben we als club geen spijt van, zelfs nu niet na die botte ellende rond zijn blessure. Want eerlang moet hij opnieuw geopereerd worden, nu aan de kruisbanden. Dus reken maar dat hij een volledig jaar inactief zal zijn. Pas in februari 2011 zie ik hem opnieuw spelen.'

Cois Van Aelst

Xenia Smits in Duitsland

“De beleving is hier zo veel intenser dan in België dat ik voorlopig niet terug wil”

Het kan snel gaan in een handbalcarrière. Vijf jaar geleden ging Xenia Smits mee trainen met de handballertjes van Zandvliet om de tijd te doden, twee jaar later schreef ze zich in aan de Topsportschool van de VHV en nu is ze bezig aan haar tweede seizoen in het opleidingscentrum van het Duitse Bad Wildungen. Hoog tijd dus om eens te polsen naar de ervaringen van de sympathieke en gedreven Antwerpse. De krokusvakantie was daarvoor een uitgelezen gelegenheid. Handbal X-tra sprak met haar tijdens een korte pauze tussen twee trainingen van de Vlaamse meisjeselectie.

Hoe is je handbalcarrière begonnen?

Xenia Smits: ‘Wij woonden een jaar of vijf geleden op de Antwerpse linkeroever, en ik kwam na schooltijd mee naar huis met Tom Maes. Maar ik moest altijd wachten tot na zijn handbaltraining bij Zandvliet, en dus kon ik eigenlijk evengoed meetrainen. Ik ben dus begonnen handballen bij Michel De Clercq en Gert Coppens. Daarna verhuisden mijn ouders naar Wechelderzande en ging ik bij HC Rhino spelen. Ik ben ingestapt op de Topsportschool in het eerste middelbaar. Eerst was het even wennen. Het is niet evident om op internaat te gaan en ik had soms wat last van heimwee. Maar na een tijd liep het wel. Toen kregen we een mail van Linde over het opleidingscentrum in Bad Wildungen. De Bundesliga trok me aan, mijn interesse was gewekt en ik ben er gaan testen. Ik mocht beginnen, maar ik heb het toch nog een jaar uitgesteld. Omdat ik het jaar dadien nog altijd gemotiveerd was ben ik toen wel gegaan.’

Bundesliga

Bad Wildungen is een stadje met 18.000 inwoners, in de buurt van Kassel in de deelstaat Hessen. De dames spelen in de tweede Bundesliga.

Xenia Smits: ‘Bij de eerste ploeg spelen onder

andere Miranda Robben, Nederlandse international en vriendin van ex-Initiaspeler Roel Adams, en Sabine Heusdens, nog een Nederlandse. Ze hebben een paar jaar geleden besloten om ook een jeugdopleidingscentrum op te starten, met internaat. De club wil op termijn met eigen opgeleide speelsters naar de eerste Bundesliga promoveren. Er verblijven 24 meisjes op het internaat. Ze komen van overal in Duitsland, en er zijn ook drie Zwitserse meisjes bij. We betrekken de bovenste twee verdiepingen van een groot appartementsgebouw. De maaltijden worden aangeleverd door een ziekenhuis dat ons sponsort. Maar we hebben ook nog een eigen keuken, dus als het menu eens tegenvalt kunnen we ons zelf nog behelpen...

Het opleidingscentrum wordt grotendeels gefinancierd met privéged. Sabine Heusdens, één van die twee Nederlandse speelsters van het eerste team, heeft een deeltijdse job om fondsen te werven voor ons.’

Zijn er parallellen met onze Topsportschool?

Xenia Smits: ‘Het grote verschil met de Topsportschool is in de eerste plaats dat we een volledige meisjesploeg hebben, en dat we ook een competitieteam zijn. Op de Topsportschool train je weliswaar heel de week samen, maar in de competitie speel je bij je moederclub, samen met meisjes met wie je niet getraind hebt. Bij wie dus ook de automatiseren van de Topsportschool ontbreken. Dat was uiteindelijk soms wel frustrerend: je kan wel je individuele progressie benutten in de wedstrijd, maar handbal is een ploegsport. In Duitsland trainen we intensief als ploeg en kunnen dat in het weekend in de praktijk brengen, ook collectief. Ik moet ook zeggen dat de manier waarop de opvoeders ons behandelen veel volwassenner is. We hebben in Bad Wildungen uiteraard ook een aantal leefregels en principes, maar soms vond ik de opvoeders op het internaat van de Topsportschool gewoon pietluttig. Ze hadden trouwens geen enkele interesse voor het feit dat wij sporters zijn. Het dagelijkse ritme is

in Bad Wildungen ook anders. We hebben op het gymnasium drie dagen per week les van 8 tot 13 uur, en twee keer van 8 uur 's morgens tot 15 uur 's middags. Zo heb je af en toe ook nog eens wat tijd voor jezelf. In België is het uurrooster afgeladen. Een hele dag les, van de klas meteen de studie in, om daarna snel te trainen, te eten en te gaan slapen...’

Mentaliteit

Intussen voelt Xenia Smits zich bij onze oostburenen als een vis in het water.

Xenia Smits: ‘Met het Duits heb ik achteraf bekeken niet veel moeite gehad. De eerste weken hebben ze me niet erg veel gehoord. Maar ik volgde bijles en plots ging alles vanzelf. Nu maak ik nog wat schrijffouten, maar voor de rest heb ik het helemaal onder de knie. Dat is ook mooi meegenomen voor later.

Nu speel ik bij de B-Jugend, vergelijk het met de kadetten bij ons. Als linkerhoek of als opbouwer. We stonden op de tweede plaats in de rangschikking, maar verleden week verloren we verrassend van de voorlaatste en nu

staan we derde. Weet je wat zo fijn is aan onze reeks? Het algemene niveau is hoog, dus iedereen moet elke week op de toppen van zijn tenen lopen of het gaat mis. Ik speel ook al regelmatig mee met de A-Jugend, de scholieren als je wil. Op mijn evaluatiegesprek in januari werd afgesproken dat ik volgend jaar bij de A-Jugend zal spelen, af en toe ook bij de beloften die in de Oberliga spelen. En ik zal al regelmatig mogen trainen met de ploeg uit tweede Bundesliga. We worden geëvalueerd en ingezet op prestaties, op wat we kunnen en niet volgens leeftijdscategorie. Ik geniet vooral van de teamspirit die er heerst. We gaan er allemaal voor, de inzet op training is groot, en het wordt ook aanzien als evident. Daarom denk ik er voorlopig absoluut niet aan om terug naar België te komen. Ik krijg de kriebels van de mentaliteit van velen die met handbal de gaatjes in de agenda opvullen. Zo van: als het eens niet past, pech voor de ploeg, maar ik kom niet trainen of ik kom niet naar de wedstrijd. Dat is bij ons onmogelijk...’

David Van Dorpe

Paasweekend in het teken van de Beker

De Champions League doet het... De Beneliga doet het ... Onze buurlanden doen het...

En nu doen wij het ook: de ontknoping van de Beker in een Final Four. Zondag 4 april de halve finales bij de heren, Hasselt-Sasja en Atomix- Sporting Nelo. Daags nadien de vrouwenfinale Hasselt-Sint-Truiden, en aansluitend de mannenfinale. Plaats van deze handbalhappening: Dommelhof in Neerpelt.

KV Sasja: niets moet, alles kan

Van alle kwartfinalisten had Sasja wel de makkelijkste opgave. De Hobokenaars moesten ligaclub Roeselare uitschakelen en dat bleek achteraf geen zware klus.

'Ach, dat is de charme van een bekertornooi hé. We hebben gunstig geloot, een ligaploeg tref je niet zo vaak in dit stadium. Maar het is ooit anders geweest. We hebben in het nabije verleden eerst alle topploegen moeten uitschakelen. Het mag dus ook al eens meevallen,' lacht Alex Jacobs, die de confrontatie met Roeselare door overwegend junioren liet afwerken. 'Dat is een bewuste keuze,' aldus de Sasja-coach, 'ook de play-downs zijn voor onze junioren lekker meegenomen. Zij kunnen volop ervaring opdoen tegen eersteklassers, en dat zonder prestatiedruk. Of de Final Four een troostprijs is? Zeker niet, integendeel... Kijk, onze ambitie was een vijfde plaats, we zijn er net onder geëindigd. Toch dik tevreden. De Final 4

is echter een nieuwe uitdaging. Als ervaring ook een niveau hoger. En vooral: de kortste manier om een hoofdprijs te veroveren. Dus we gaan ervoor. Motivatie? Als ik deze groep moet motiveren voor een bekerfinale dan stop ik er mee. Kom nu, een groep van gemiddeld 22 jaar motiveren om een finale te spelen is sowieso overbodig. Die jongens moeten er gewoon in geloven. Intussen kunnen ze zich in de play-downs nog rustig voorbereiden...'

Sporting NeLo: alles of niets

Ook Sporting NeLo bereikte tegen Visé met de vingers in de neus de Final 4. Teammanager Diederik Stollman moet evenwel eerst even de fatale ontknoping van de reguliere competitie wegslikken vooraleer hij zijn zinnen op het paasweekend kan zetten.

'Nee, die play-downs da's niet echt ons ding, zucht hij, 'ik ben niet te beroerd om toe te geven dat de club enorm ontgoocheld is dat we naast de titelstrijd grijpen. We proberen die klap te verwerken en er lessen uit te trekken. Concreet betekent dat: ons versterken naar de toekomst toe. Maar we moeten in eigen boezem kijken, absoluut. Als je tegen de topploegen maar 2 op 16 haalt moet je inderdaad meaculpa slaan. Uiteraard heeft Bocholt ons geen dienst bewezen door te verliezen van Atomix. Bewust of onbewust? Ik weet het antwoord wel. Toch hebben we het uiteindelijk nog zelf verspeeld in de laatste wedstrijden.'

Voor de Noord-Limburgse fusieclub is de opdracht nu duidelijk: voor de tiende keer de beker winnen!

'De finale is een must hé,' gaat Diederik Stollman verder, 'het clubbestuur heeft spelers en technische staf nog eens met aandacht op hun verantwoordelijkheid gewezen. We eisen een hoofdprijs. We hebben het geluk dat de Final Four in ons eigen Dommelhof wordt gespeeld, dat geeft toch een zeker voordeel. En wie de beker wil winnen zal uiteindelijk langs Hasselt moeten passeren, in halve finale of finale. We gaan voluit voor een tiende cup, we moeten een hoofdprijs winnen. Spelers en trainer zijn er klaar voor, 't is alles of niks, inderdaad...'

Initia Hasselt: favoriet

Hasselt moest in de kwartfinales als enige club echt knokken voor verdere kwalificatie. De Hasselaren waren in de Limburgse bekerderby tegen competitieleider Bocholt echter superieur. Na het knappe competitie slot tegen Nelo opnieuw een glansprestatie: Hasselt lijkt wel op het goeie moment te pieken?

'Pieken zou ik het nog niet noemen, we zitten wel in de lift,' relativeert Luc Boiten. 'We zijn de laatste weken goed bezig en hebben alleszins laten zien dat we de top waard zijn. Goed, we zitten in de Final Four, maar we hebben nog altijd niks in handen. Zowel beker als play-offs zullen een keiharde strijd worden.'

Nochtans kan men bezwaarlijk ontkennen dat Initia héél goed bezig is. Doelman Lettens is in de vorm van zijn leven, Kristof Van Wezemael lijkt net op tijd geïntegreerd, de jonge Hasseltse garde wordt van week tot week volwassener. Inita Hasselt topfavoriet voor de bekerfinale? 'Het schijnt zo, fijn hé?', lacht Luc Boiten de vraag weg, 'Ach, ik wil die favorietenrol ook niet uit de weg gaan. Als je onze tegenstanders beschouwt kunnen we dat bezwaarlijk ontkennen. We hebben tegen alle drie een serieuze kans. Alhoewel ik geen enkele ploeg wens te onderschatten. Op dit moment kun-

nen wij misschien de beste papieren voorleggen. Maar Sasja kan altijd verrassen en Atomix onderschat ik zeker niet. NeLo tipt op een Limburgse finale? Dat zou mooi zijn, zo'n streekderby brengt altijd knap wat volk op de been. En daar is het toch om te doen, de publieke belangstelling opvoeren. Kijk, wij willen ons niet verstoppen, we gaan absoluut voor die bekerwinst. We zijn er ook klaar voor...'

Atomix: de kat uit de boom

Atomix heeft zich mooi in de play-offs gewerkt en speelt ook de Final 4. Twee keer kans op een hoofdprijs: in Haacht kan het seizoen niet meer stuk...

'Dat klopt, we mogen best tevreden zijn, we hebben totnogtoe een sterk seizoen gespeeld,' weet Atomix-trainer Pierre Danckaert. 'Een succes, inderdaad, maar ook het resultaat van jaren geduldig en oordeelkundig bouwen aan een team. Wij hebben enkele sterke persoonlijkheden in onze groep, jongens als Johannes Verhoeven, Eric Smeijers, Gerrit Vertommen, Hans Ombelets en Jos Riské, ... Echte routiniers, maar ook jongens die begrijpen dat een wedstrijd volle zestig minuten duurt, enorm veel ervaring zeg maar. Dat is de sleutel van het succes. Tot vorig jaar had Atomix een prima aanval, maar een zwakke defensie. Daar heb ik aan gewerkt en nu staat er een betrouwbare verdediging overeind. Sinds het gelijkspel op Neerpelt is er een declic ontstaan en is iedereen erin beginnen geloven. Eerlijk gezegd, mij verbaast het niet dat we zowel voor de titel als voor de beker meedoen. Atomix heeft gewoon een sterk collectief, misschien een wat beperkte kern, maar elke positie is goed bezet. En Jelle Vonckx heeft het vertrek van de Servische doelman Jovicic uitstekend opgevangen. Die Final Four? Man, dat lééft bij de groep hoor.

We willen vooral geen figurant zijn. We gaan voor de finale, en daarin weet je nooit.'

Succesformule?

Tot slot over de formule... de meeste waarneemers zijn gewonnen voor de nieuwe formule. Sasja-coach **Alex Jacobs** vat de meningen samen: 'Ik denk dat we toch een mooie affiche hebben, ondanks de vroegtijdige uitschakeling van Tongeren. De formule is ongetwijfeld zeer aantrekkelijk. Het Belgische handbal was het aan zichzelf verplicht om voor een Final Four te kiezen. In zowat alle handballanden kent het bekerturnooi op die manier zijn ont-knoping. Ik denk dat België zo ongeveer als laatste is overgeschakeld. Ik verwacht er dus veel van. Het is een formule die zowel meer publiek kan lokken en als een happening wil zijn voor pers en sponsors. Als we ons handbal op een hoger niveau willen tillen moeten we dit doen. Een volgende stap zouden midweekwedstrijden kunnen zijn voor de beker. Maar dat is voorlopig nog wishful thinking...'

Secretaris Generaal **David Van Dorpe** bekijkt het van de organisatorische kant: 'Er waren een aantal factoren die een Final 4 formule opdrongen. De kalender raakt oververzadigd op het hoogste niveau bij de heren: selectie-activiteiten voor de junioren en de senioren, de Beneliga die weekenden opsloort, er moest ergens gesnoeid worden. Doordat bij de heren de halve finales wegvallen recupereren we 2 weekenden, of vermijden we te moeten terugplooiën op midweekwedstrijden voor we daar structureel klaar voor zijn. Als je ziet wat een ellende de weersomstandigheden veroorzaakt hebben voor de kalender moet er ergens wat zuurstof zijn. Ook voor onze jonge internatio-

nals die op al die fronten actief zijn is wat rust meegeenomen. Organisatorisch zijn er voor- en nadelen. We kunnen de setting maken, met handbalvloer en aankleding, en hem twee dagen gebruiken. Wat de kaartenverkoop betreft zullen we zien. Supporters van een bepaalde club weten pas op zondag of ze maandag terugkomen, als "hun" ploeg zich plaatst. Ik was op de bekerfinale van het volleybal in de Lotto Arena. Daar was Asse Lennik met 22 bussen, en in totaal meer dan 2000 supporters. Dat regel je allemaal niet op een zondagavond natuurlijk. Maar zij die het nodig vinden kunnen hun kaartje voor maandag zondag na de wedstrijd al kopen, dan zijn ze zeker van een plaatsje. Voor dit jaar maak ik me dus hoegenaamd weinig zorgen. Het zijn aantrekkelijke affiches in de halve finales, en de ploegen zullen absoluut willen winnen, en dus mobiliseren voor de halve finales. Sasja en NeLo kunnen hun seizoen kleur geven, Hasselt en Haacht wat druk wegnemen van de Play Offs. En bij de dames is het ook een mooie finale: beide ploegen hebben al jaren geen finale meer gespeeld, daar zal de honger groot zijn. Het wordt trouwens een intense handbaltweedaagse, want op zondag plannen we enkele bijscholingen voor de wedstrijden, van onder andere de bondscoach, en op maandag gaat het IPT Limburg door in Overpelt en is er de welpen en pagadder ontmoetingsdag in de Soeverein in Lommel. Als die evenementen hun climax zullen kennen in de Bekerfinales zal het warm worden in het Dommelhof!' **Cois Van Aelst**

Kaarten te verkrijgen via
www.handbal.be

Levenslang leren

In het kader van "Handbal, Sporttak in de Kijker 2011" legt de VHV ook veel nadruk op het vormen van trainers. Als er nieuwe leden komen, moeten we die ook op een kwaliteitsvolle manier kunnen omkaderen. Op de website van de VHV kunnen jullie terecht voor algemene informatie over trainersopleidingen. Wie specifieke vragen heeft, of een trainerscursus wil inrichten binnen de club of de regio kan zich richten tot Gerrit Vertommen, Directeur Sportkaderopleidingen (DSKO) van de VHV. (gerrit.vertommen@handbal.be of 0486 - 90 67 46)

Aspirant-initiator:

Keerbergen: Zaterdag 17 april en 24 april. Zondag 9 mei. Schoten: Donderdag 8 april en vrijdag 9 april.

Initiator:

Schoten (weekformule): 16 tot 27 augustus: meer info volgt op www.handbal.be

Specifiek gedeelte trainer A: Start in najaar 2010 (of voorjaar 2011)

Toelatingsvoorwaarden: In het bezit zijn van trainer B diploma handbal en van een diploma algemeen gedeelte trainer A (Bachelors en Masters LO zijn vrijgesteld van het algemeen gedeelte)

Sint-Truiden - Hasselt aantrekkelijke vrouwenfinale

Een mooie affiche bij de vrouwen, die Limburgse streekderby tussen de meiden van Hasselt en Sint-Truiden. En zo denken ze er bij de finalisten ook over. En hoe is het met de kansen gesteld?

'Rekening houdend met de onderlinge confrontaties eerder dit seizoen en het bijna perfecte parcours dat Sint-Truiden tot nu toe in de competitie en de beker heeft afgelegd, mag het duidelijk zijn dat Initia als underdog zal starten in de bekerfinale,' aldus Yves Bemelmans, woordvoerder van Initia Hasselt. 'Hasselt kende de laatste weken en maanden echter een stijgende vormcurve en bleef sedert de trainerswissel in december ongeslagen. We achten onszelf dan ook niet kansloos. Onze meisjes zijn op en top gemotiveerd om met Initia, voor het eerst sinds lange tijd, weer een prijs te veroveren...'

Elke Thomassen door de Rhino defensie.

'Voor de meeste meiden van ons team is het de allereerste keer dat ze een finale spelen, dus meer motivatie is niet nodig om er een succes van te maken,' reageert Anita Ruigrok, T1 van Sint-Truiden, 'of we ons daarmee nu favoriet mogen noemen weten we pas na zestig minuten handbal. Dit is een bekerwedstrijd en daarin gelden andere wetten. Beide ploegen hebben maar één kans, kwart- en halve finale werden nog met heen en terug gespeeld. Dan kon een klein verschil nog weggepoetst worden. En ja, we hebben in de reguliere competitie een schitterend parcours afgelegd, klopt... Maar succes in het verleden is geen garantie voor de toekomst. En zeker niet in een bekerfinale, wat altijd een bijzonder geladen wedstrijd is. Hasselt heeft bovendien met groot succes een trainerswissel doorgevoerd. Deze ploeg heeft zich hervonden, dus ik denk wel dat we een spannende wedstrijd tegemoet gaan.'

FVA

'Oei, wat gaan die Australische meisjes een pak slaag krijgen'

Renilde Van Roost van Down Under naar Top Up

HASSELT - Handbal en studie. Het gaat duidelijk samen bij Renilde Van Roost. In het begin van het seizoen liep ze er niet bij in Sint-Truiden, want ze zat voor zes maanden 'down under' in Australië voor haar studies. Intussen doet ze regelmatig weer mee met Sint-Truiden, dat nog de mogelijkheden heeft om een dubbel-slag te slaan: de titel én de beker. Het is niet alle ploegen en alle meisjes gegeven om die 'dubbel' te halen. Een babbel over het Australisch en het Belgisch handbal, over nationale ploegen, over Sint-Truiden en natuurlijk over Renilde.

Wat gaat iemand voor zijn studies in Australië zoeken?

Renilde Van Roost: 'Ik zit aan de universiteit van Maastricht om mijn Masters-diploma Internationaal Recht te halen en daarvoor moeten we op stage bij een reeks partneruniversiteiten. En daar hoorde Canberra bij. Waarom niet dan, hé?'

Iets te beleven in Canberra?

'Een puur administratieve stad. Tijdens het weekeinde is er nauwelijks iets te beleven. Maar het is daar een hele grote campus, zoals in de films. Heel veel studenten en daardoor toch ook wel leuk om daar jouw tijd door te brengen.'

Zag je nog iets anders van Australië?

'Tijdens het schooljaar heb ik twee weken door het midden van Australië gereisd. Na mijn stage ben ik nog vijf, zes weken langer gebleven om heel de Oostkust te bewonderen. Ik heb zelfs mijn vliegticket moeten verlen- gen om dit prachtig stuk land te verkennen. En ik deed helemaal aan de andere kant van Australië, in Perth, drie tijdzones verwijderd van Canberra, mee aan het nationaal handbal- kampioenschap.'

Hoe organiseer je zoiets in een onmetelijk groot land?

'Elke staat vaardigt een ploeg af. Maar het niveau is daar niet bijzonder hoog en de meeste ploegen bestaan dan ook uit meisjes, die uit Europa afkomstig zijn. Australië heeft trou-

wens ook geen handbaltraditie. De trainer in Canberra was ook trainer van de Australische nationale ploeg. Hij was uit Albanië afkomstig, maar is ooit nog prof geweest. De man gaf overigens heel leuke trainingen. Door de uitgestrektheid van het land spelen ze er ook geen competitie.'

En hoe is dan het toernooi in Perth afgelopen?

'Bwa, onze ploeg eindigde als vijfde geloof ik en - ik zeg het niet graag over mezelf - ik was in feite wel de beste speelster van onze ploeg. In de ACT-ploeg (Australian Capital Territory) waren de meesten dan ook fysiek niet gewend om aan een toernooi deel te nemen. De meesten speelden handbal voor de 'fun'. Meer niet. Het was dan ook wel een leuk toernooi.'

Wat stelt het Australisch handbal eigenlijk voor?

'Niet zo heel veel. Op zo'n nationaal toernooi worden ook de meisjes uitgekozen, die deel kunnen uitmaken van de nationale ploeg. Als ik dat groepje daar bij mekaar zag, dacht ik bij mezelf: 'Goh, wat gaan die meisjes een pak slaag krijgen'. Maar Australië heeft zelf zo weinig tegenstand in haar continentale zone, dat zij zich haast altijd plaatst. Nu ja, kunnen deelnemen aan een EK of een WK lijkt me wel een leuke ervaring. Daar wil ik best een pak slaag voor in de plaats krijgen, maar het zal me niet overkomen, want bij ons hebben ze de nationale ploeg gewoon afgeschaff.'

Hoe liep het intussen met die studies af?

'Ik was in alle vakken geslaagd. Maar misschien was het voornaamste wel dat ik er een hoop vrienden en relaties voor later aan overhield. Plus dat je toch inzicht krijgt in een heel andere rechtsvisie. Ik loop nu tijdens de laatste zes maanden van mijn rechtsstudies stage aan de Luikse universiteit. Die stond ook op het Maastrichtse lijstje van de partneruniversiteiten. Ja, Luik is voor hen ook buitenland, hé! (lacht)

En dan kom je terug van 'Down Under' en dan zie je dat jouw ploeg Sint-Truiden helemaal 'up' het klassemment staat in de

topreks van het Belgisch handbal..

'Da's toch mooi. Ik heb ze daarvoor trouwens gefeliciteerd. Intussen heb ik nagenoeg alle andere ploegen uit de hoogste afdeling gezien of er tegen gespeeld. En eerlijk gezegd: ik vind dat wij echt heel goed spelen, hoor!'

Heb je daar een verklaring voor?

'Het feit dat we al een aantal jaren met dezelfde groep spelen, begint haar vruchten af te werpen. We zijn beter op mekaar afgestemd.. Voeg daar een trainster bij (Anita Ruigrok) die het beste uit deze groep naar boven brengt en die ons fysiek paraat maakt en je hebt de verklaring voor onze eerste plaats na de reguliere competitie en onze plaats in de bekerfinale.'

Of zegt het ook veel over de andere ploegen in de hoogste afdeling?

'Bij de andere ploegen in de reeks zie ik dikwijls wel goede individuele speelsters, maar daarom nog geen ploeg. Plus dat wij er altijd voor gaan.'

Je komt nog zowel voor de titel als voor de beker in aanmerking. Welke van de twee kies je?

'Mmmm, moeilijke vraag. Onze trainster vindt het raar dat een aantal speelsters liever de beker zouden winnen, terwijl je in die competitie mits een beetje geluk ver kan geraken en dat het eigenlijk één moment is. Natuurlijk, een titel hebben we al eens gewonnen, een beker nog niet. Vandaar allicht dat sommigen toch een beker in de lucht willen steken op paasmaandag. Daar staat echter tegenover dat een titel toch de uiteindelijke bekroning is van een gans seizoen goed en hard werken.'

Nicky Houba, onlangs bekroond als beste Limburgse sportvrouw, brak een lans om opnieuw met een nationale vrouwenploeg te beginnen...

(plots enkele toontjes hoger)... 'En heeft ze geen gelijk? Er zou gezegd zijn dat er niet genoeg meisjes waren die nog deel wilden uitmaken van de nationale ploeg. Wel, ik ken er geen enkele die dat gezegd heeft. Natuurlijk willen sommige vrouwen op een bepaald moment wel een gezin stichten, maar dat wil toch niet zeggen dat er niet genoeg andere meisjes klaar staan om die plaatsen op te vullen?'

Jullie zouden geen goede resultaten halen...

(boos)... 'Dan moeten ze de mannenploeg ook maar afschaffen. Die halen evenmin resultaten. Pas op, natuurlijk hoeven ze de mannenploeg niet af te schaffen, maar ik heb gewoon

het gevoel dat ze geen geld aan ons willen besteden. Het Australische niveau is zeker niet veel beter dan het Belgische, maar daar laten ze de nationale ploeg niet vallen.'

Misschien een centenkwestie?

'Dat ze dat dan ook eerlijk zeggen. Ik hoor dat ze met een juniorensselectie beginnen. Mij goed. Maar het duurt toch nog twee, drie jaar vooraleer zij meekunnen en dat terwijl wij toch met verschillende speelsters internationaal iets betekenen.'

Wat waren jullie laatste resultaten?

'Wij hebben nog eens meegedaan aan een trainingsstage in Spanje, terwijl wij in de Challenge Cup in Italië toch vijfde eindigden. Jammer, want op deze manier gaat een ganse generatie handbalsters verloren.'

En wat nu met Renilde? Zowel op sportief als op professioneel vlak. Terug naar Australië?

'Laat mij Australië maar koesteren als een mooie herinnering. Maar om er heel mijn leven te wonen? Nee. En nog ergens anders verder studeren, doe ik ook niet meer. Zeven jaar is genoeg geweest. Ik wacht nu gewoon af wat er professioneel uit de bus komt. En in de buurt van de plaats waar ik terecht kom - in binnen- of in buitenland - zal ik ook wel proberen een ploeg te vinden waar ik kan blijven handballen, want dat doe ik nog veel te graag.'

Marcel Coppens

De Limburgse sportprijzen!

HASSELT - Eind februari werden in het historische kader van de Landscommanderij Alden Biezen de Limburgse sportprijzen 2009 uitgereikt. En de handbalsport ging niet met lege handen naar huis!

Nicky Houba schoot de hoofdvogel af. De Belgische keepster van de Franse club Nîmes kreeg de Limburgse Laurier uit handen van Gouverneur Herman Reynders, en volgt mountainbiker Roel Paulissen op. De Limburgse Laurier belooft de verdienstelijkste Limburgse sportman of sportvrouw van het voorbije jaar. Een atleet kan deze trofee slechts één keer winnen in zijn of haar carrière. Nicky Houba was de eerste Belg die een Europabeker in het handbal won. Momenteel is Nicky overigens ook genomineerd als beste keepster uit de Franse competitie. U kunt op haar stemmen via deze link: <http://lfh.ff-handball.org/etoilesduhand/2010/>. Doen uiteraard! Houba was gelukkig met de prijs, een eerste grote erkenning in eigen land na ondertussen al heel wat jaren in het buitenland. Houba (26) maakte en passant ook bekend dat ze haar club Nîmes aan het eind van dit seizoen verlaat, en graag in de hoog aangeschreven Deense damescompetitie zou willen spelen.

Walter Creemers

Herman Reynders

Voor United Tongeren was drie keer scheepsrecht. In de categorie sportclub van het jaar kon de jury niet om de dubbel van 2009 heen: kampioen en bekerwinnaar. De uitgebreide Tongerse delegatie werd dan ook op het podium geroepen, in een trouwens knap opgebouwde Gala avond van de Limburgse provinciale sportdienst.

De ideale springplank

Derde nationale gaat er volgend seizoen tussenuit. De hervorming van de BHB hevelt de reeks over naar het Vlaamse niveau. Kwalitatief zal er in principe niet veel wijzigen. Gezien de drie degradanten uit de tweede nationale Vlaamse ploegen zullen zijn uit het kwartet Kortrijk, Izegem, Merksem en Lebbeke, krijgt de Superligareeks er alvast een kwaliteitsinjectie bij. De BHB, die een gebrek aan flexibiliteit, medewerkers en middelen heeft, wordt door de hervorming ontlast, en kan zich met haar kerntaak, tophandbal, bezighouden. Voor de clubs en de spelers wordt de Superliga de ideale springplank naar het werk bij de grote jongens. En al de rest "is only in the mind and maybe in the name", al is dit in een tijd waar perceptie belangrijk toch een niet te onderschatten drempel. Cois Van Aelst en David Van Dorpe huppelden langs de Vlaamse clubs uit derde nationale om de temperatuur te meten.

HV Uilenspiegel: Kern nog te nipt voor promotie

'Ik vind derde nationaal alleszins een aantrekkelijke reeks. Je speelt omzeggens elke week een topwedstrijd. Je kunt nooit voorspellen wie van wie kan winnen, zelfs niet van de staartploegen. Tussen de top 7 is er een verschil van slechts enkele punten. Dat maakt het toch boeiend,' oordeelt Marc Tijssen, trainer-coach van Uilenspiegel. 'Den Uil' is een van 's lands oudste handbalclubs en voelt zich als een vis in het water in derde nationaal. 'Deze afdeling heeft ook iets bijzonders door die mix van jonge, talentvolle spelers en oudere routiniers,' vervolgt Marc Tijssen, 'Die cocktail maakt het zo leuk. Ploegen als Sasja

en Neerpelt, die met hun fanionteam van de toekomst aanzetten om die jonge talenten te laten roderen. Anderzijds teams als Kraainem, met jongens die op topniveau hebben gespeeld en het nu wat rustiger aan willen doen. Dat maakt van deze reeks ook een competitie op twee snelheden. Ik beschouw het als een uitdaging om tegen die twee soorten ploegen te spelen. En de derby tegen Sasja zorgt altijd voor een extra dimensie, alhoewel het zeker niet onze bedoeling is dé ploeg van 't stad te worden in deze reeks. Immers, en dat is bijzonder jammer, Sasja is bijna nooit compleet. Je weet nooit precies tegen welke jongens je moet spelen. Er is altijd een sterke doorstroming naar hun eerste team. Maar ik begrijp wel dat die jongens in deze reeks enorm veel ervaring opdoen.'

Uilenspiegel - Villers: Halidou scoort

Uilenspiegel is goed bezig in derde nationaal. Bij het ter perse gaan staat 'den Uil' op een vijfde plek, veilig in de subtop. Was dat de oorspronkelijke ambitie?

Marc Tijssen: 'Onze ambities verschillen naar gelang de spelers. Onze Brusselse clan wil winnen, zelfs kampioen spelen. Anderen zijn al tevreden met de subtop. Ikzelf wilde de lat ook lager leggen. Omdat ik met een zeer beperkte kern zit, elf spelers waarvan 1 keeper. Een blessure is fataal. Eerlijk gezegd, we behoren wel tot de top 3. Kraainem is misschien terecht leider, maar werd al vaker geholpen door de arbitrage. Want dat is nu uitgerekend de achilleshiel van deze reeks: de arbitrage is doorgaans niet op niveau. Ik ben daar zeer ongelukkig over. En ik niet alleen...'

En dan de hamvraag: blijft het volgend seizoen even boeiend als derde nationaal verdwijnt en plaats moet maken voor de Superliga reeks?

'Jammer, bijzonder jammer...' treurt Marc Tijssen, 'Eén voordeel: we kunnen niet zakken. Maar ik vind dat we wel degraderen omdat het niveau verlaagt. We spelen niet meer tegen sterkere ploegen, gedaan met matches op het scherp van de snee. Mijns inziens is die hervorming een aderslating. Kijk, als we de in-

tenties van het clubbestuur willen respecteren is het de bedoeling over een viertal jaren eerste nationaal te halen. Ik vind dat persoonlijk té hoog gegrepen. Ofwel moet de club dringend op zoek naar spelers, naar goeie spelers, ofwel schroef je die hoge ambities terug en maak je er een tienjarenplan van... Uilenspiegel is momenteel qua jeugdwerking zeer goed bezig. We hebben in elke jeugdreeks twee ploegen, behalve bij de kadetten. Er is dus jeugd op komst, maar de doorstroming vraagt nog tijd en geduld. En dan moet je de besten natuurlijk nog kunnen houden. Er zijn constant kapers op de kust. Maar den Uil heeft nog wel sportieve uitdagingen...'

KV Sasja: Excellente leerschool voor onze jeugd

Ook Sasja heeft een ploeg in derde nationaal. De Hobokenaars vertrekken echter met een heel andere filosofie in deze reeks. Coach Jean Vandekerkhove voor tekst en uitleg...

'Dat klopt. Voor ons is het de bedoeling onze junioren tot 23 jaar te confronteren met een sterkere competitie. Alvast sterker dan de beperkte juniorenreeks. Die jongens moeten groeien, tegen ploegen met ervaring, en dat is voor hen nuttiger dan op de bank zitten bij de eerste ploeg. Het is wat te vergelijken met een voetbaltalent bij Anderlecht dat voorlopig weinig speelkansen krijgt en wordt uitgeleend aan een club in een lagere reeks om te spelen. Want daar gaat het om: die junioren moeten vooral veel spelen en liefst tegen sterkere tegenstanders. We willen ze confronteren met handbal van niveau, met ploegen die over kracht en body beschikken, met routiniers. Neem nu Kraainem, dat met vier gewezen internationals over een sterke ruggengraat beschikt. Dat is een fameuze tegenstander voor onze junioren, hoor, daar moeten ze tegen knokken. Maar ze leren ook enorm veel uit die matches. Neerpelt start met dezelfde intenties in derde. Sporting wil eveneens een ploeg voor de toekomst laten rijpen. Eynatten heeft het ook zo geprobeerd, maar heeft intussen moeten bijsturen omdat noodgedwongen alle jonge spelers naar het eerste team werden overgeheveld. Kijk, onze doelstelling is van op termijn in tweede nationaal te spelen met onze junioren als toekom-

stige eerste ploeg. Dat is de langetermijnvisie van de club.

Onze ambitie? Wel, het resultaat is niet onze prioriteit in derde nationaal. Wij willen vooral goed handbal brengen. Snel handbal, vanuit een sterke defensie, technisch sterk handbal, kortom, modern handbal. Vermits we met deze groep op drie fronten actief zijn -derde nationaal, de juniorenreeks én het eerste team- kun je nooit echt resultaten vooropstellen. Daarvoor is er te weinig continuïteit, we weten nooit precies met welke ploeg we de volgende wedstrijd spelen. Plots valt een speler geblesseerd weg in het eerste team, dan moet een van onze junioren invallen. Zo gaat dat. Wat overigens dit seizoen al meermaals is gebeurd, vandaar ook die grillige, soms ongewone uitslagen. Moesten we constant met de volledige juniorenploeg kunnen spelen, dan is de doelstelling van te promoveren... Ach, dat enorme verloop van spelers wordt door sommige clubs van derde nationaal als competitievervalsing beschouwd. Maar als we die permanente overheveling niet zouden doen, blijven we met onze jeugd ter plaats trappelen. Want de juniorenreeks is een mager bestje, veel te beperkt. In derde nationaal ervaren ze andere aspecten: kracht, spelers die minder snel zijn maar over enorme ervaring beschikken, spelers met finesse, maar ook ploegen die technisch beperkt zijn..., stuk voor stuk aspecten die een enorme leerschool betekenen. Maar om je vraag over onze ambitie af te ronden: wij kunnen perfect een tweede plaats ambiëren. Dat betekent over Uilenspiegel gaan en de strijd met Neerpelt aangaan. Dat is realistisch. Maar het hangt ook af van hoe de kalender voor de play-downs en die voor de play-offs junioren in elkaar valt. Want dan moeten we weer puzzelen...'

Jean Vandekerkhove ligt niet meteen wakker van de competitiehervorming. Hij verwacht van de Superliga dat het alleen maar beter kan worden...

'Ik begrijp dat clubs die met hun eerste ploeg in deze reeks spelen de hervorming als een aderslating beschouwen. Maar uiteindelijk moet het ook voor clubs die specifiek met jeugd werken een stimulans zijn om te willen doorstoten. Algemeen kun je het zo stellen: als we het Belgische handbal naar een hoger niveau willen tillen, dan moeten er structureel enkele dingen veranderen. De competitie-

structuur, maar ook de spelersvergoedingen bijvoorbeeld. Die moeten in verhouding zijn tot de geleverde trainingsarbeid. Maar die nieuwe liga verandert voor Sasja niets aan de intentie om nog meer met jeugd te werken, integendeel. We zullen in die Superliga tegen ploegen moeten knokken die nóg sterker zijn.'

Brabo Denderbelle ontdekt nieuwe tegenstanders

Brabo Denderbelle is een middenmoter in derde nationaal. Deze Oost-Vlaamse club met traditie wil via een degelijke jeugdwerking een vaste waarde zijn in de provincie en op die manier de concurrentie aangaan met Elita Lebbeke en het Waasland.

Speler-trainer van deze derdeklasser is Bart Van Ransbeeck, een 'veteraan van vele oorlogen', en vooral iemand met een doordachte visie...

'Brabo Denderbelle heeft lange tijd geprobeerd deze reeks te bereiken. We zien derde als een stap vooruit wat betreft kwaliteit van het handbalspel. Een reeks met andere tegenstanders dan diegene waar men reeds jarenlang tegen vecht, een reeks waarin een ander soort handbal wordt gespeeld. Tevens een kans om de opkomende eigen jeugd te laten samenspelen met de reserves in die reeks, maar ook te laten proeven van de eerste ploeg. Op die manier is het voor onze club een nuttige leerschool, zowel voor trainers als spelers, én voor het bestuur.'

'Onze ambities zijn al jaren dezelfde: goed handbal trachten te brengen, met inbreng van eigen jeugdspelers, om zo het behoud in de reeks te verzekeren,' vervolgt Bart Van Ransbeeck. 'Op die manier denk ik dat de club voor de volgende jaren perspectieven genoeg heeft. Zowel trainers, spelers, als bestuur hebben nog een lange weg af te leggen. We moeten ons er van bewust zijn dat de zaken beter, ernstiger, gedreven, gericht, beter gestructureerd, met een betere communicatie, ... aangepakt moeten worden. Men moet sneller lessen trekken uit het verleden én uit de gemaakte fouten

© 2009 Brabo

om op die manier te voorkomen dat diezelfde fouten zich herhalen. Dit alles kan maar gereïsoleerd worden door het aantrekken van meer capabele medewerkers. Helaas is dat, meen ik, waar alle clubs naar op zoek zijn. Zeker in onze regio...'

Wat de toekomst betreft zit men bij Brabo Denderbelle met enkele vraagtekens. De geplande reorganisatie valt niet meteen in goede aarde bij de Oost-Vlamingen...

Bart Van Ransbeeck: 'Na jarenlang sportief constructiewerk heeft onze club eindelijk de reeks met de betere tegenstanders bereikt, het betere spelpeil, het andere handbal, snap je? De reeks waarin je opkomende jongeren van twee walletjes kunt laten eten: eerst met de reserves spelen en daarna integreren in de eerste ploeg ... Zal dit nog wel het geval zijn na de reorganisatie? En ...zeker organisatorisch zal dit een bijkomende belasting betekenen voor de club. Ik kijk het allemaal wat met gemengde gevoelend tegemoet, maar wil wel positief blijven. We gaan er dus voor, ook in die nieuwe liga...'

Cois van Aelst

Kortesseem

ner Jo Smeets kende een relatief rustig seizoen in de middenmoot.

Jo Smeets: 'Verdedigend zat alles snor dit seizoen. We krijgen veruit het minste doelpunten tegen. Dat heeft te maken met een goede organisatie achterin, en ik kan met Eric Jacobs en Marco Mirasola beschikken over een betrouwbaar duo doelmannen. Aanvallend is het echter minder. We missen koelbloedigheid en shottechnische bagage. Tegen Sasja speelden we twee goede wedstrijden, maar we verloren telkens met één doelpuntje verschil, en misten open kansen in de slotfase. Nu goed, de doelstellingen van de club zijn bereikt: met eigen jongens meedraaien op dit niveau. Kortesseem investeert niet in spelers van buitenaf. Ik kon Tom Claesen recupereren van Melveren. Die jongen komt uit onze jeugdwerking. Met die jeugdwerking gaat trouwens alles goed. Norry Schoefs heeft goed werk geleverd met zijn kadetten. Waarschijnlijk schrijven we

Pentagoon Kortesseem promoveerde verleden jaar naar derde nationale. De ploeg van train-

volgend jaar een juniorenploeg in. Als er niet te veel kapers op de kust zijn natuurlijk, want er zullen zich voor een aantal van die jongens wel gegadigden aandienen, dat voel ik aan mijn ellebogen. De club gaat in elk geval verder op de ingeslagen weg, en dat kan ik alleen maar toejuichen. Sterker nog, ik raad andere clubs aan er een voorbeeld aan te nemen. We spelen soms voor aardig wat publiek, ondanks het feit dat we als vereniging uit Kortesseem in Borgloon handballen. Maar ook op dat vlak is er beterschap op komst: een nieuwe hal wordt aangekondigd voor 2013, in Kortesseem, waar we dit jaar ook sportclub van het jaar werden.'

Wat vond je van de reeks?

'Ik was aangenaam verrast door het niveau. Er is een mooie mix van ervaring en jeugd. De plaats in het klassement zegt ook niet alles. Denderbelle bij voorbeeld brengt ook aangenaam handbal. Sasja, Eynatten en Neerpelt zijn heel jonge ploegen, maar voor ons ideale tegenstanders. Een ploeg als Kraainem teert dan weer op de ervaring van enkele gewezen eredivisiespelers. Maar ik weet niet of daar ook opvolging klaarstaat voor binnen enkele jaren. Volgend jaar wordt de reeks ook aantrekkelijk. Er vallen Waalse ploegen weg, maar er komen goede Vlaamse ploegen in de plaats, zowel van

bovenuit als van onderaf. En we zijn in de Superligareeks hopelijk van dat vervelende harsprobleem af, want dat was in Borgloon niet in te voeren...'

Neerpelt: Hier is Jacobus...

Sporting Neerpelt-Lommel heeft, net als KV Sasja, een deel van haar aanstormend talent onder gebracht

in derde nationale. Korneel Douven is de trainer van de ploeg.

'Het bilan is tot nu toe zeker positief. In het tussenseizoen vertrokken enkele ervaren spelers naar andere clubs: Wim Peeters en de broers Van Werde bij voorbeeld. Maar Nabil Moudir keerde terug uit Frankrijk. Met Johan Claes hebben we ook een goede, ervaren doelmaan die stabiliteit biedt. We hebben eigenlijk beter gepresteerd dan verwacht tot nu toe. Maar door de blessures van Toon Habraken en Marek Mrowiec, en het doorsturen van Michal Janco en Guy Peeters bij de eerste ploeg komt er druk op onze kern en daar zullen de resultaten in het tweede deel van de competitie ongetwijfeld wat onder lijden. We

Neerpelt - Kraainem: Sebastien Perreau en Luc Deltombe proberen Philippe Mentens af te stoppen.

werken intensief samen met de junioren van Jo Delpire. Op woensdag en vrijdag geven we samen training, op maandag doe ik het alleen. Op vrijdag, als de studenten er zijn, kunnen we rekenen op ruim 20 spelers. En dan moeten we nog even coördineren wie in het weekend met welke ploeg gaat spelen. Wij spelen onze thuiswedstrijden op zondag, maar als we op verplaatsing moeten komen we wel eens in het vaarwater van de eerste ploeg. We kunnen regelmatig rekenen op heel wat supporters bij onze wedstrijden. Dat komt omdat een aantal spelers ook jeugdtrainer zijn, en de jeugdspeelertjes en hun ouders komen ons aanmoedigen, en dat is natuurlijk dubbel leuk.

42

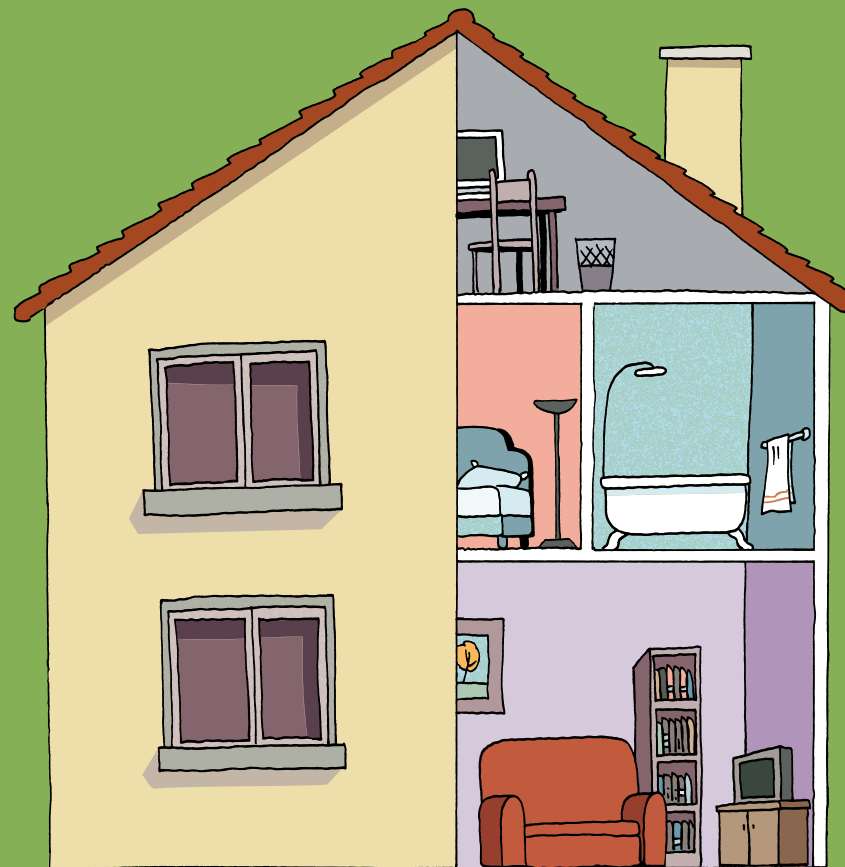
En is het allemaal nog niet te veel voor Korneel?

Het is een hele boterham, dat is waar. Naast trainer van de ploeg in derde nationale ben ik ook sporttechnisch jeugdcoördinator van Sporting. Dat betekent regelmatig vergaderen met een aantal sleutelfiguren van de club, zoals Diederik Stollman en Jo Delpire, en het opvolgen van de evoluties binnen onze talrijke jeugd ploegen. Ik werk ook nog eens voltijds, als LO leraar in Leopoldsburg en ik heb twee kleine kinderen. Veel in de zetel liggen is er dus niet bij. Ik zou graag meer tijd spenderen aan het bekijken van wedstrijden en trainingen van de jeugd ploegen. Nu ben ik blij als ik iedereen één keer per maand aan het werk gezien heb. Als iemand de dag van 30 uur uitgevonden heeft mag ie het me altijd laten weten!

Meeuwen: punten laten liggen op verplaatsing

Lou Reubsat was jarenlang actief als trainer in Nederlands Limburg. Vanuit zijn club van oorsprong, Cesar Beek, legde hij daarna een indrukwekkend parcours af tussen de diverse heren- en damesafdelingen van o.a. Beek en Geleen. Net toen hij er na 25 jaar een punt wilde achter zetten kwam HHV Meeuwen op de proppen. Ondertussen is Reubsat er bezig aan zijn vierde seizoen. 'HHV Meeuwen is een zeer degelijk gestructureerde vereniging, met een uitstekende bestuursploeg en goede jeugdwerking. Ik heb het hier best naar mijn zin, moet ik zeggen. Dit jaar was natuurlijk een beetje speciaal: enkel de eerste plaats telde. We dachten aanspraak te zullen kunnen maken op de titel, bij het begin van het seizoen. Met Dennis Mennens en Jan Evens kwam een pak ervaring terug naar Meeuwen. Maar het liep niet allemaal even goed. Voornamelijk op verplaatsing lieten we onbegrijpelijk veel punten liggen, met 5 uitnederlagen, terwijl we thuis met omzeggens iedereen de vloer aanvegen. Wij proberen vanuit een relatief agressieve verdediging veel te counteren, en we hebben een goede mix tussen ervaren jongens en jonge kerels. Wel moet ik zeggen dat het mij opvalt hoeveel moeite jullie in België blijkbaar hebben met het combineren van sport en studie. Dat is in Nederland veel minder een probleem. Hier is het een heldendaad van een student om drie keer te trainen. In Nederland is het doornormaal dat studenten 4 keer trainen per week. Doordat enkele jongens dit jaar afstudeerden heb ik er dit seizoen iets minder last van dan andere jaren. Wat de arbitrage betreft ben ik dit jaar iets minder te spreken. We zien de betere koppels vertrekken naar hogere reeksen, maar we krijgen niet erg veel kwaliteit in de plaats. helaas.' **David Van Dorpe**

Eigenaar ? Huurder ?

Bescherm u goed, bescherm uw goederen.

Bent u wel zeker dat uw woning goed verzekerd is ? Laat niets aan het toeval over en kies voor een volledige verzekering bekroond met het label van Test-Aankoop.

Contacteer ons nu voor een offerte op maat !

0800 25 777

ethias.be

ethias
VERZEKERING

Wij denken met u mee

HANDBAL

Final 4 **Beker van België**

DOMMELHOF NEERPELT

ZONDAG 4 APRIL

HALVE FINALES HEREN

15u00 Initia Hasselt – KV Sasja

17u30 Atomix Haacht – Sporting NeLo

MAANDAG 5 APRIL

BEKERFINALE DAMES

14u30 HB Sint-Truiden – Initia Hasselt

BEKERFINALE HEREN

17u00 Winnaars van zondag

VOORVERKOOP

via www.handbal.be

PRIJS

op Zondag 8 euro

op Maandag 10 euro

Zondag + Maandag 15 euro

Kinderen -14 jaar gratis

lotto

PRIMUS
BANK

LIMAUTO

provincie
Limburg
met steun van Limburg-België

NEERPELT

et/jias